

ΕΤΟΣ Ε΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄
ΤΕΥΧΟΣ 21ον & 22ον
Συνδρομή 'Εσπεριτικοί δοξασιί 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1-15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1905
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνδρομή 'Εσπεριτικοί φύλλα 20

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΣΩΣ

Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Ο φθινοπωρινός άνεμος εύκόλως έκρίζει τὸ ρόδιον τῆς Γερεσοῦς καὶ τὸ φέρεϊ μέχρι τῶν παραλιῶν, καὶ τῶν ὄχθων ὁπότεν ὑπὸ τῶν ἐκμεταλευτῶν του μεταφέρεται πανταχοῦ. Οὕτως οἱ σπόροι του διασκορπίζονται μακρὰν τῆς πατρίου γῆς. Ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ φυτοῦ τούτου θέσῃ τὸν προσηλιῆ ἡμῶν ἀναχωτήτην εἰς σκέψεις ποῦν ἄρα γὰρ τὸ ἀληθές ὄνομά του, καὶ πῶς τῷ προτεδόθη καὶ τὸ παραδόξον τοῦτο ἐπώνυμον; Εὐλόγος ἢ ἀπορία. Καὶ ἡ μὲν ἐπισημονική ὀνομασία του εἶνε *anastatica hierochuntica*, τὸ δὲ ἐπώνυμν του τῷ προτεδόθη ἕνεκα παλαιολιτῆς παραδόξως, ὅτι τὸ φυτὸν τοῦτο κατ' ἕτος ἀνοίγεται τὴν ἡφῆραν τῶν Χριστουγέννων.

Ὡς μέχρι τοῦδε εἶδομεν, ἡ διασπορά ἐπιτυγχάνεται ἢ διὰ τῆς διασκορπίσεως τῆς σποροθήκης ἢ καὶ δι' αὐτομάτου κινήσεως τοῦ φυτοῦ ἢ καὶ διὰ μέσων ταῦτα δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνήθων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ σπόροι εἶνε ἐφοδισμένοι διὰ τοιοῦτων σχημάτων καὶ προστατημάτων, ὥστε εύκόλως φέρονται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀέρος. Τὰ φυτὰ δὲ ταῦτα εἰδικῶς καλεῶνται ἀνεμόφιλα. Οὕτως ὁ καρπὸς τῆς πιτλέας εἶνε ἐφοδισμένος διὰ μεμβρανῶν λεπτοτάτων πτερυγῶν ὃ τῆς σφενδάμου κέκτηται μάκρον, ἀλλὰ λίαν μακρὰν, ὃ δὲ τῆς σημύδας φέρεϊ δύο παραπλεύρους. Δὲν ὑπάρχει δὲ καμμία ἀμφιβολία ἐπὶ τῇ θέσῃ τῶν πτεροσχημῶν τούτων προστατημάτων, ὅτι μόνον σκοπὸν ἔχουσι τὴν διὰ τοῦ ἀέρος διευκόλυνσιν τοῦ ταξιδίου των. Πολλοὶ καρποὶ ἐν τούτοις ζῆν κέκτηνται πτερυγας τοιαύτας ὁπότε δανείζονται τοιοῦτον τι ὄργανον, ὡς ὃ τῆς φιλύρας καρπός, ἔνθα ἂντὶ εἰδικῆς πτερυγας, τὴν διὰ διασπορὰν ὑποβοηθεῖ παροφυλίτις, ὡς ἐν τῇ εἰκ. 4 δεικνύται. Τὰ φυσιολογικὰ ταῦτα δάνεια δὲ εἶνε σπάνια, μάλιστα δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ πάντοτε πρὸς τὰς οἰκονομικὰς κλίνοῦσα φύσις προτιμᾷ πολλακίς δάνειόν τε φυσιολογικὸν παρὰ τὴν δημιουργίαν νέου τινὸς ὄργανου.

Ἦδη εἰτέλωμεν εἰς τὴν ἀπειροπληθῆ οἰκονομείαν τοῦ συνήθου, ἐν ἣ τὰ παραδοξότερα φαινόμενα θέλωμεν ἀπικτηθεῖ, ὡς πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν. Ἐνταῦθα οἱ καρποὶ εἶνε ἐφοδισμένοι διὰ κορυμμοῦ ἐκ τριγῶν αἰτίνες ἀποτελοῦσιν εἶδος τι ἀλεξιπτώτου εύκόλως καὶ μακρὰν φερομένου ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὡς ὃ σκόλυμος (ἀγοιαικυνάσα), ὃ ἡ ριγέρων κ.τ.λ. Δυνάμεθα δὲ νὰ λάβωμεν ὡς τύπον τὴν ἀφάκη νεκρινῶς λεγομένην ρόκαν, φυτὸν πασίγνωστον, ἀποῦ ἄλλως τε χρησιμεύει ὡς ὀρεκτικὸν σαλατικόν. Ἴσως νομισθετε,

ὅτι ποτὲ δὲν εἶδατε καρπὸν ἀφάκης καὶ ὅμως πολλακί ἢ ἀ συνήθησθε εἰς τὰς πεδιάδας ἀργυροειδεῖς τινὰ σφαιρὰς ἐκ λεπτῶν τριγῶν, τετρακτευσμένως ἐπὶ λεπτοτάτων μίσγων, ἴσως δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραλήρου σας θὰ εἰτῆθε ποτὲ τοιοῦτον τι ἰπτάμειον σφαιροειδῶν, ἐκ τῶν λίαν γνωστῶν καὶ ἀγαπῶν τοῖς παιδίοις: «Ένας κλέφτης! Ένας κλέφτης!» φωνάζουσι οἱ μικροὶ ἐν χορῷ καὶ ἀλληλοσβουνομενοι προσπαθοῦσι τίς πρῶτος διὰ τῆς πνοῆς του νὰ ὠθήσῃ ὑψηλότερον τὸν παραδόξον ἐπισκέπτην. Τὸ μικρὸν λοιπὸν καὶ εὐτελες τοῦτο σφαιροειδῶν εἶνε ὃ ὠριμάσας καρπὸς τῆς ἀφάκης, ὅστις μετ' ἄλλων πολλῶν τοιοῦτων ἀποτελεῖ τὴν ἀργυροειδῆ τράισαν, τότε συνήθη εἰς τοὺς ἀγρούς. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ φυτὸν αἰσθανόμενον τὸν τρόπον τῆς διασπορᾶς αὐτοῦ, λίαν πεισέρως διευκόλυνει ταύτην διηλαθῆ ἐνῷ ὃ μίσχος ὑψοῦται καθέτως διασκοῦσης τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ σάνου, εἴτα κυρτοῦται καὶ κλίνει ἐπὶ τοῦ εἰσέρως μέγχι ὠριμάσεως τοῦ σπόρου, ἵπότε πάλιν ἀνορθοῦται, προσφέρων αὐτῷ εἰς τὸν ἀνεμὸν τὴν πρὸς διασπορὰν καρπός. Οὕτω μοφύλασσει τὴν καρπός, τῆς, δι-

Εἰκὼν 5. Μυζόθενδρον

τρέχοντας κίνδυνον νὰ διασπασθῶσι πρὸ τῆς ὠριμάσεως ὑπὸ ἰσχυροῦ ἀνέμου. Ὡστε διαβλέπομεν παρὰ τῇ ἀφάκῃ μεγίστην τελειότητα ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διασπορᾶς τῆς.

Ἐκτός δὲ τούτου ἀποσοδεῖται καὶ ἕτερος κί δυνος. Ἡ γοιμοποιὸς βροχὴ τῶν ἀργυροειδῶν σφαιροειδῶν εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ πέσῃ καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ποταμοῦ τινος ἢ λίμνης: τί θελεὶ συμβῆ; Ἡ ἀφάκη δὲν εἶνε ὕδρεθιον φυτὸν καὶ ἐπομένως ἂν οἱ σπόροι τῆς βυ-

θισθώσι, πᾶτα ἐπίς βλαστήσεως καὶ ζωῆς ἐκλείπει. Εὐτυχῶς ὁμοίως εἶνε ἀδύνατον νὰ βυθισθῶσι, διότι αἱ τρίχες βρεχόμεναι συνενδύονται καὶ φυλακίζουσι φουσαλίδα τινα ἀέρος, ἱκανὴν νὰ κρατῆ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ὕδατος τὸ ἐλαφρὸν σφαιρίδιον, ὅπερ οὕτω ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ κέρος ρίπτεται ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐνθα βλαστάνει.

Ἐκτός τοῦ ἀνέμου, ἕτερον μέσον διασπορᾶς εἶνε καὶ τὰ ζῶα, οἱ δὲ βοτανολόγοι τὰ φυτὰ τὰ προτιμῶντα τὸ μέσον τοῦτο ὀνομάζουσι ζωοφίλα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄνεμοφίλα. Τοιοῦτο φυτὸν εἶνε τὸ βατράχιον τῶν πεδιῶν (ἀγρία νεραγκούλα) οὗτινος οἱ σπόροι περιβεβλημένοι δι' ἀκανθῶν προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν διερχομένων καὶ ἐγγιζόντων ταῦτα προβάτων. Διὰ τὰ ἴδητε δὲ πόσον προνοητικὴ εἶνε ἡ φύσις, ρίψατε ἐν βλέμματι καὶ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ βατραχίου* οἱ σπόροι τούτου δὲν εἶνε ἐροδιασμένοι δι' ἀκανθῶν καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουσι τὸ προνόμιον τῆς διὰ τῶν ζῶων διασπορᾶς, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχουσι ἀνάγκην τούτου, διότι εἶνε τόσον ἀπειροπλήθεις (50 εἰς ἑκατὸν ἄνθος) ὥστε καὶ διὰ ἀτελεστέρων μέσων εἶνε ἐξηραλισμένη ἡ διασπορὰ καὶ διακίονται τοῦ φυτοῦ τούτου ἐνῶ τὸ βατράχιον αὐτῶν παιδιῶν, οὗτινος τὸ ἄνθος περιέχει 4-5 σπόρους μόνον ἔχει ἀνάγκην ἐντελεστέρου καὶ ἀσφκλοῦς μέσου διασπορᾶς. Τοιοῦτους ἀκανθωτοὺς σπόρους ἔχουσι ἐπίσης τὸ γάλιον καὶ ἡ ἀπαρίνη.

Ἔτερα ζωοφίλα φυτὰ εἶνε τὸ *Bidens pilosa* (ἱεράκιον) ἡ ὄνοβρυχις καὶ τὸ δαυκίον (*carrotte*), ὧν καὶ αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες (εἰκ. 7) διδῶσιν ἰδέαν ἀκριβοῦς.

Ἡ *Marlynia proboscidea* ἔχει ζευγὸς ἀκανθῶν, οὐσίων πρὸς γαυλιόδοντα ἐλέφαντος δι' ὧν εὐκόλως προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ ἐρίου τῶν ζῴων. Τὸ δὲ *aragorhytons proscubens* (εἰκ. 7) προξενεῖ τὸν θάνατον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν λένοντα καὶ ἰοῦ πῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸ ἀρπαγώτερον ἀπαντᾷται ἐπὶ τῶν ἀμμοδῶν πεδιάδων, ἃς διασχίζουσι κυρίως ἀγρία θηρία, τὰ ὅποια εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ πατήσωσι καὶ ἐγγιζῶσι ἐν τοιοῦτον ἀρπαγώτερον, ὅπερ φυσικῶς ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς καὶ τοῦ ὀνόματός του θέλει προσκολληθῆ ἐπὶ τοῦ ζώου. Ἄν δὲ τοῦτο στενοχωρούμενον ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀποσπάσῃ τοῦτο διὰ τῶν ὀδόντων του, δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ κατόπιν ἐκ τοῦ στόματός του ἀπεναντίας τὸ ἀρπαγώτερον θὰ εἰσδύσῃ κατ' ὀλίγον μέχρι τοῦ φάρυγγος καὶ θὰ προξενήσῃ τὸν θάνατον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν λένοντα.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι τοιοῦτους ἀκανθῶδεις σπόρους φέρουσι φυτὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ὕψος ἐνὸς μέτρου καὶ 20 ἑκατοστών, δηλαδὴ τὸ ἀνάστημα τῶν ζῴων δι' ὧν διευκολύεται ἡ διασπορὰ.

Γενικῶς δὲ τὰ ὑψηλότερα τούτων δένδρα δὲν φέρουσι καρποὺς ἀκανθῶδεις, ἴσως διότι θὰ ἦτο παράλογος ἡ πολυτέλεια αὕτη, ἀφοῦ τὰ ζῶα τὰ διευκολύνοντα τὴν διασπορὰν τῶν δὲν εἶνε τόσον ὑψηλά.

Πάντων περίπου τῶν προκαταφερθέντων φυτῶν οἱ καρποὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διασκόρπισιν τῶν σπόρων· εἰς ἄλλα ὁμοίως φυτὰ αὐτοὶ οὗτοι οἱ σπόροι εἶνε ἐροδιασμένοι δι' εἰδικῶν ὀργάνων καὶ κατάλληλοι διὰ τὸ κοπιῶδες ἔργον τῆς μεταναστεύσεως καὶ διασπορᾶς τῶν. Τοιοῦτοι σπόροι εἶναι τῆς *Πέρας* καὶ τοῦ *αἰγίρου* (λευκῆς), ἐλαφρότατοι καὶ περιβεβλημένοι ὑπὸ πολλῶν λευκῶν καὶ λεπτῶν τριγῶν φυσικῶν δὲ ἢ τοιαύτη κατασκευὴ τῶν τοῖς ἐπιτρέπει τὴν διὰ τοῦ ἀνέμου μεταφορὰν εἰς ἰλιγγιώδεις ἀποστάσεις.

Ἡ πτώσις ἀπάντων τῶν σπόρων τῶν φυτῶν τούτων γίνεται ἐν μικροτάτῳ ἀριθμῷ ἡμερῶν τοῦ θέρους ἐν αἷς τότε τὸ ἔδαφος καὶ τὰ περὶ ἀντικείμενα κ-

λύπτονται ὑπὸ λευκοτάτης ὡς ἡ γιῶν σινδόνης. Ὅμοίως καὶ ὁ σπόρος τοῦ βᾶμβάκος εἶνε ἐροδιασμένος ὑπὸ μακρῶν τριγῶν, ἀκριβοῦς ἐκείνων ἃς ὀνομάζομεν βᾶμβάκκ.

Λίαν παράλογον μέσον διασπορᾶς μεταχειρίζονται τὰ καλούμενα φυτὰ *erodia* ὡς οἱ σπόροι ὠθοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐντὸς τοῦ ἐδάφους διὰ πολυπλόκου μηχανισμοῦ καὶ οὕτω ἐπέργεται ἡ βλάστησις. Ὅμοίως δὲ ἐπεργεῖται καὶ ἡ βλάστησις τῶν σπόρων τοῦ φυτοῦ *stirra pennata* (εἰκ. 6). Ὁ σπόρος του εἶνε μικρὸς καὶ ἐροδιασμένος ὑπὸ δυσκάμπτων τριγῶν διευθυνομένων εἰς τὰ ὀπισθεν, ἐκ τῆς μιᾶς δὲ ἄκρας του ἐπέκτείνεται διὰ μακροῦ καὶ λεπτοῦ μίσχου σπειροειδοῦς καὶ τέλος περατοῦται εἰς προστάρτημα τι ὅμοιον πρὸς πτερόν, τὸ ὅποῖον εὐκολύνει τὴν διὰ τοῦ ἀνέμου διασπορὰν τοῦ φυτοῦ. Οὕτω λοιπὸν ἀφοῦ οἱ σπόροι τοῦ φυτοῦ τούτου φερῶσι μακρὰν τῆς πατρῴου γῆς καὶ τέλος πέτωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸ ἐξ ἄκρον τοῦ σπόρου προσηλούται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μένει ἐν ἀκινήσει, ἂν ἡ ἀτμοσφαιρα εἶνε ξηρὰ· εἰάν ὁμοίως πέσῃ βροχὴ ἢ καὶ ἄπλωσ ἢ ἀτμοσφαιρα ὑγρανθῇ, τότε τὸ σπειροειδὲς προσάρτημα τοῦ σπόρου ἐκτυλίσσεται καὶ ἐπομένως ἀξάνει, ὅποτε συνήθως συναντᾷ λίθον ἢ θάμνον τινα καὶ μὴ δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς ἀντιστάσεως νὰ ἐπέκταθῇ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ὠθῆ τὸν σπόρον πρὸς τὸ ἔδαφος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου καὶ εἰσέρχεται κατ' ὀλίγον. Ἐπίσης εἶδος τι μηχανισμοῦ ὑπάρχει ἐπὶ τῶν σπόρων τοῦ *Oxalis*. Εἰσὶ δηλαδὴ περιβεβλημένοι δι' ἐλαστικῆς μεμβράνης, ἣτις ἐκ τῆς ὑγρασίας, ὅταν οὗτοι πέτωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐξογκοῦνται, καὶ ἐνεκα τῆς ὑπερμέτρου αὐτοῦ ἐντά-

Εἰκὼν 6. *Stippa Pennata*

σεως προκαλεῖται ἀπότομος διάρρηξις, ὅποτε περιστρεφόμενη ἀποτόμως ἢ μεμβράνη ἀπορρίπτει ὡς ἐλαττήριον τοὺς σπόρους, δύο καὶ τρεῖς μέτρα μακρῶν.

Πῶς ὁμοίως γίνεται ἡ διασπορὰ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων σπόρων, τῶν οὐδὲν εἰδικὸν προσάρτημα ἢ μηχανισμὸν ἔχόντων; Μήπως ἀρὰ γὰ ἀρέθισαν εἰς τὴν τύχην; Οὐχὶ βεβαίως ἔχουσι καὶ ταῦτα τοὺς προσ-

Εἰκὼν 7. Φυτὰ ζωοφίλα. **Ονοβρυχις*.—*Καρότιον*.—*ἱεράκιον*.—*Αραγόριον*.—*Μαρτυνία ἢ προβοσκιοειδής*.

τάτας των. Αἱ κίχλησι, οἱ κόσσυφοι, οἱ φλώροι καὶ πολλὰ ἄλλα πτηνὰ εἶνε λίαν λαίμαργα διὰ τοὺς καρποὺς, προπάντων δὲ τοῖς προκαλοῦσι τὸν πόθον οἱ καρποὶ τοῦ ἀρκυῦρου (κίδρου), τῆς *Όας* (σουρβίας) τῆς ἀκτίας, τοῦ κισσοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων ὧν ὁ γυμὸς εἶνε σακχαρώδης. Ἄπαξ λοιπὸν καταβροχθισθέντες οἱ καρποὶ οὗτοι, διαλύονται καὶ ἀπορροοῦνται ὑπὸ τοῦ στομάχου τοῦ πτηνοῦ, πλὴν τοῦ πυρηνος, ὅστις θεῖα προνοία προφυλάσσει διὰ τοῦ ἰσχυροῦ περιβλήματός του, κατὰ τοῦ πεπτικοῦ γυμοῦ οὕτω ἀναγκαστικῶς ὡς ἀγρηστός διασχίζει τὸν πεπτικὸν σωλήνα καὶ ἐπαναβλέπει, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἢ μᾶλλον δὲν τὸ βλέπει διότι εἶνε κεχωσμένος μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀροδευμάτων τοῦ πτηνοῦ, τὰ ὅποια τῷ χρησιμεύουσιν καὶ ὡς ἐξαίρετον λίπασμα.

Ἐάν λοιπὸν κίχλα τις καταπῆ σπόρον τινα ἱεσοῦ, ὅπως συνήθως τοῦτο πράττει, τὸ πιθανότατον εἶνε ὅτι τὰ περιττώματα ταύτης θὰ πέσωσι καὶ θὰ κολλήσωσιν ἐπὶ τινος κλάδου, καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὁ σπόρος ὅστις δὲν θ' ἀφήσῃ τὴν περιστασιν ταύτην καὶ θὰ βλαστήσῃ. Τὸ ἀστέιον καὶ λυπηρὸν συνέμα εἶνε, ὅτι ὁ εὐεργετούμενος ἱεσοῦ οὐ μόνον δὲν ἀνταμείβει τὴν φιλόφρονον κίχλαν ἀλλὰ καὶ ἀποδίδει κακὴν ἀντι καλοῦ, διότι αἱ διὰ τοῦ ἱεσοῦ γενόμεναι παγίδες (ἱεσοβρυχι) θὰ συλλάβωσι τὴν προστάτιδα αὐτῶν.

Τὸ καλὸν εἶνε ὁμοίως ὅτι ἀκουσίως του, τοῦτο γίνεται, ἄλλως θὰ εἶδα καὶ ὁ ἱεσοῦ λόγον εἰς τὴν δευτέρην παρουσίαν.

Ἔτερα πράσινα φυτὰ, βλαστάνοντα δηλαδὴ καὶ ἀναπτυσσόμενα ἐπὶ ἑτέρων φυτῶν, ἐπιτυχῶν οὖν τὸν σκοπὸν τῆς διασπορᾶς ἀπλῶς διὰ τῶν γλοιωδῶν σπόρων των, οἷτινες ἄμα τῇ ὠριμάνσει των πίπτοντες ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ φυτοῦ προσκολλῶνται ἐπὶ τινος κλάδου, εἰάν κατὰ τύχην πείσωσιν ἐπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὰ φυτὰ ταῦτα εἶνε σπανιώτατα, ἐνῶ ὁ ἱεσοῦ εἶνε κοινώτατος. τοῦθ' ὅπερ δείκνυσι πόσον τὰ μέσα τῆς διασπορᾶς τῶν πρώτων εἶνε ἀτελεστάτα, ἐνῶ τοῦ ἱεσοῦ ἀπεναντίας εἶνε ἀποτελεσματικώτατα.

Τὸ *arceuthobium*, παράσιτον τοῦ κίδρου ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐχόντων γλοιώδεις σπόρους (*). Τὸ *Μυλόδενδρον* (εἰκ. 5) παράσιτον τοῦ φυγοῦ (ὄξεια) ἀπαντῶμενον ἐν τῇ γῇ τοῦ Πυρός, ἔχει τελειότεραν κατασκευὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς διασπορᾶς του. Οἱ σπόροι του οὔτε ὑπὸ πτηνῶν τρώγονται, οὔτε περιβάλλονται ὑπὸ γλοιωδῶς ὕλης, ἀλλὰ εἶνε ἐροδιασμένοι διὰ τεσσάρων προσαρτημάτων, μακρῶν, ὀλιγίστων καὶ τριγῶν, αἷτινα μακρῶν ποδῶν πολυ-

ποδὸς δράττονται παντὸς κλάδου, ἐν ἧθειον συναντῆσαι κατὰ τὸ διὰ τοῦ ἀνέμου ταπειδιὸν των. Πολλῶν δὲ ἄλλων παρασίτων οἱ σπόροι ἐπειδὴ εἶνε πολυπληθεῖς καὶ μικροί, εὐκόλως μεταφέρονται διὰ τοῦ ἀνέμου καὶ εὐκόλως ἐπίσης εἰσδύουσι εἰς τὰς ρωγμάς τῶν φλοιῶν καὶ τὰς σχισμὰς τῶν κορυμῶν.

Ἐκτός τῶν πτηνῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα ζῶα διευκολύνοντα τὴν διασπορὰν. Τοιαῦτα εἶνε ὁ μύρμηξ, ὁ σκίυρος, ὁ ὑπερβόρειος μῦς, ὡς καὶ ὁ ἀρουραῖος, αἷτινα συσσωρεύοντα διαφόρους καρποὺς εἰς ὑπογείους ὄπας, ὡς χειμερινὴν προμήθειαν, τρώγουσι τούτους καὶ ἐγκαταλείπουσι τοὺς πυρηνὰς οἷτινες, ἄλλο τι δὲν θὰ ἐπεθύμουν παρὰ νὰ εἰσδύσωσιν ὀλίγας σπιθμάς ὑπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἔτερον στοιχεῖον ὑποβοηθοῦν τὴν διασπορὰν εἶνε τὸ ὕδωρ. Τὰ κοκκοκάρυα τῶν νήσων *Seychelles* διασχίζουσι τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανὸν καὶ φθάνουσι μέχρι τῆς Σουμάτρας ἣτις διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀπέκτησε τὰ φυτὰ ταῦτα. Ἐπίσης οὕτως αἱ κοκκοκαρυαὶ τῆς Παλονητίας ἀποστέλλουσι μεγάλας προμηθείας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Βραζιλίας τῆς Γουάνας καὶ τοῦ Κόγκο. Ὁ *Gulf-stream* μεταφέρει ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἰρλανδίας καὶ Νοβηργίας σπόρους τῶν Ἀντιλλῶν καὶ τῆς Ζαυάικας.

Ἐπίσης καὶ αἱ μεγάλαι ἐκστρατεῖαι τοῦ Ἀλεξάνδρου, αἱ μακρυναὶ κατακτήσεις τῶν Ρωμαίων, τοῦ Ναπολέοντος τῶν Σταυροφοριῶν, ἐγένοντο πρόξενοι μετατοπισμοῦ καὶ ἐκπατρισμοῦ πολλῶν φυτῶν.

Ἐπίσης καὶ οἱ παγετιῶνες βοηθοῦσι πολὺ τὴν μετανάστευσιν τῶν φυτῶν.

Ἡδὴ καιρὸς ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸ τελευταῖον μέσον τῆς διασπορᾶς. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀναμφιβόλως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑποδείξωμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος συντελεῖ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη βεβαίως καὶ οὗτος νὰ συντρέξῃ τὴν τάξιν τῶν ζωοφίλων φυτῶν διὰ τοῦ ἐρίου του, οὔτε τὴν τῶν χρωματιστῶν καρπῶν διὰ τῆς καταβροχθίσσεως τούτων, ὡς τὰ πτηνὰ. Εὐτυχῶς καὶ πρὸς τιμὴν του, ἐνόησας τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου, ἱδρυσεν ὀλόκληρον ἐπιστήμην πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Τὴν σήμερον ἡ Βοτανικὴ ἀπασχολεῖ μεθοδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς τὸ τρίτον τοῦλάχιστον τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ σπανιότερα φυτὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν, φυτὰ ἀπὸ τὰ ὅποια οὐδὲν ἀφείλεται ὁ ἄνθρωπος, ἀπεναντίας δὲ πολλὰ ἐξοδεύει, συντηροῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται ἐντὸς τῶν θερμοκηπίων καὶ τῶν ψυχροτέρων χωρῶν.

Τὸ δέδιαιον ὁμοίως εἶνε ὅτι καὶ τὰ φυτὰ ἀνταμείβουν οὐκ ὀλίγον τὰς εὐεργετίας τοῦ ἀνθρώπου.

(*) Δὲν ἐπέκτεινόμεθα ἐνταῦθα εἰς τὰ περὶ παρασίτων ἐπιφυλάσσόμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐν προσεχῇ διατίτῳ ἔθρῳ.

ΟΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ

Αμερικανός επιστήμων ανέλαβε ν' αποδείξει νέαν θεωρίαν, κατά την οποίαν ο άνθρωπος ο εργαζόμενος πνευματικώς, είναι υγιέστερος και μακροβιότερος του εργαζόμενου μόνον σωματικώς. Ούτος είναι ο διάσημος Ιατρός Δούκ όστις καταθέτων μαρτυρίαν ενώπιον του δικαστηρίου περί υποθέσεως σιτεμπορίου τινός, περιπλεκέντος εις άπάτην παρουσιάσαντος κατόπιν φαινόμενα μαλακύνσεως έγκεφαλικής. ύποστήριξεν ότι το νόσημα προέρχεται έξ ελλείψεως διανοητικής εργασίας όπερ όμοίως συμβαίνει εις το έν περίπου τρίτον των εργατών και άγροτών. Ο κ. Δούκ επίσης εξήγησεν. ότι το νόσημα τουτο είναι λίαν κοινόν εις τα άγροτικά διαμερίσματα της Αγγλίας. Το πνεύμα των άγροτών εργατών σκωριάζει μάλλον ή έξοντλείται και όταν ούτοι φθάσωσιν εις ήλικίαν εξήκοντα πέντε ή έβδομήκοντα πέντε έτών, φυσικώς τελευτώσι δι' άσπληξίας ή έτέρου τινός παρεμφερούς νοσήματος. Πρός ύποστήριξιν της θεωρίας έφερεν ως παραδείγματα δικαστάς και άλλους, οίτινες διαρκώς είχον έν ενεργεία το πνεύμα των και οίτινες ως έλεγεν, έξησαν πολύ περισσότερον ή όσον ζή ό μέσος όρος άγροτών εργατών.

Ο Ιατρός Χολλάντερ, διάσημος νευρολόγος, εις συνέντευξιν τινά, είπεν ότι πιστεύει, ότι ή εκτίμησις του Ιατρού Δούκ ήτο άληθής, άλλ' ό όρος «μαλάκυνσις του έγκεφάλου» είναι άγνωστος εις την Ιατρικήν επιστήμην. Ο κατάλληλος όρος είναι παράλυσις του έγκεφάλου ήτις σημαίνει συχνότατα μείωσιν των θυριδών του έγκεφάλου και σκλήρυνσιν των συνδεόντων αύτός ιστών. Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι διανοητική έξάσκησις και βαρεία διασητική εργασία διατηροϋσι την νεότητα, δοθέντος ότι ο άνθρωπος διατελεί εις κανονικήν και φασιολογικήν κατάστασιν.

«Εσπούδασα λέγει ό Χολλάντερ, τους άγροτικούς τούτους τύπους και τα αίτια του διανοητικού αύτων μαλακώσεως και άνευρον πάραυτα την έλλειψιν της κυκλοφορίας του αίματος. Ο όλίγον σκεπτόμενος άνθρωπος ύφίσταται νέκρωσιν των νευρικών ιστών, οίτινες συνδέουσι τον έγκεφαλον με τα όργανα και δέν παρέχει άφορμήν εις το αίμα όπως κυκλοφορήσιν διά του έγκεφάλου.

Οί άνθρωποι, οίτινες πιθανώς ζωοι περισσότερον, είναι εκείνοι, οίτινες έξασκούνται παρά πολύ εις την διανοητικήν εργασία και οίτινες δέν ύφίστανται τάς ένοχλήσεις του έμπορίου.

Κ. Σ.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΕΝ ΚΑΙΨΩ

Τήν Κυριακήν της 27 Μαρτίου από της 5—9 μ. μ. έγινετο ένώπιον πολλών προσώπων Πνευματιστική Συνεδρίασις έν τη αίθούση του χοροϋ του Ξενοδοχείου Μακρούσης του Κυρίου Έμμ. Μουρόπουλου, έν Καίρψ, καθ' ήν παρευρέθησαν περί τά 60 άτομα.

Τήν συνεδρίασιν διήύθυνεν ό παρειαδημών εκεί τότε Διευθυντής της «Φύσεως» κ. Φρ. Πρίντεζης, έχων ως μεσάζον πρόσωπον (Medium) τον Κύριον Βασιλείον Χρηστοφίδην, νέον 20ετή, πρώην ύπάλληλον του σίκου Σαλβάγου, άπλοϋ, μετρίφρονα και όλίγων γνώσεων κάτοχον, κάτοικον δέ Καίρου.

Τά πρακτικά της Συνεδρίασεως εκράτησεν ό κ. Βασ. Μίμάρης και έχουσι πιστότητα ως εξής:

Ο Κοσ. Πρίντεζης πρό της έναρξεως της Συνεδρίασεως άφού εξήγησε τούς παρευρεθείσι την σημασίαν του Πνευματισμού, το δυνατόν της συνομιλίας των ανθρώπων μετά των Πνευμάτων και συνέστησεν αύτοίς άπόλυτον ήσυχίαν και εύλάβειαν προς τά πνεύματα, παρεσκευάσε τον μεσάζοντα πρό της μεγάλης τραπέζης της αίθούσης και ή συνεδρίασις ήρξατο ως άκολουθως διά της μεθόδου της γραφής.

Ο Κύριος Πρίντεζης. Παρακαλούμεν νά έλθη το Πνεύμα του Λεωνίδα Καλεμένου και νά βεβαιώση την ταυτότητά του διά της γραφής.

Το πνεύμα. Είμαι ό Λεωνίδας, ήλθα.

Ερωτ. Είναι εις κατάστασιν το μεσάζον πρόσωπον νά εκτελέση ήδη την μετά των πνευμάτων και ήμών μεσολάβησιν;

Απόκρ. Είναι ως και ύμεις γνωρίζετε.

Ερωτ. Είναι Πνεύματα ήδη παρόντα ένταύθα;

Απόκρ. Πολλά και μάλιστα οικεία σας.

Ερωτ. Δύνασαι νά όνομάσης δύο τρία;

Απόκρ. Είναι ή Κυρία Ειρήνη Δεληγιώργη, ό Κύριος Κυριάκος Χρηστοφίδης και πολλά άλλα τά όποια δύνασθε νά καλέσητε.

Ερωτ. Παρακαλούμεν νά καλέρης το πνεύμα του Παύλου Αγγελικοπούλου, Ιατροϋ, έσχάτως αυτοκτονήσαντος.

Απόκρ. Απέρχομαι νά ιδω, αν είναι δυνατόν νά τον φέρω.

Απόκρ. (Μετ' όλίγον) Ο Κύριος Π. Αγγελικόπουλος δέν δύναται νά λύση την περιέργειάν σας διότι έχει άνωτέραν ύπηρεσίαν.

Ερωτ. Καλώς. Νά έλθη το Πνεύμα του Χαρ. Βασιλείου.

Απόκρ. Είμαι ό Χαράλαμπος Βασιλείου, όχι ζητήματα περιεργείας.

Ερωτ. Γνωρίζεις κανένα έκ των παρευρισκομένων ένταύθα, είναι κανείς ιδιός σου;

Απόκρ. Είναι ό αδελφός μου Χαρίσης Βασιλείου.

Ερωτ. Ερωτά ό αδελφός σου, τί έχεις νά του παραγγείλης;

Απόκρ. Ο, τι πρό πολλού είχα είπή ήδη πιστεύω καλώς νά έννόησιν τά ό, τι είχα γράψει διά μέτον του Κυρίου Κ. Σμάτου μόνον τάς έντολές

ας έδωκα, βλέπω, ότι εκτελοϋνται και χαίρω Φιλτατε Αδελφέ, χαίρε και ζήθι έν ειρήνη.

Ερωτ. Πώς εύρίσκεσις το νόσημα της συζύγου σου, είναι ήδη εις βελτίωσιν;

Απόκρ. Το νόσημα δέν φοβίζει την φυσικήν της διοργάνωσιν, αλλά ως έλπίζει εις τον θεόν τον πλόσαντα και ό θεός έντός το πολύ έτους θα την απαλλάξη όλίγον, αλλά ως λαμβάνη και βοθηθείας παρά του Ιατροϋ.

Ερωτ. Έχεις νά μάς είπης τί σπουδαίον;

Απόκρ. Πρός το παρην όχι.

Ερωτ. Δύνασαι νά μάς καλέσης το πνεύμα του Πατριάρχου Σωφρονίου;

Απόκρ. Είμαι πρόθυμος, αλλά χρειάζονται 10 λεπτά, διότι δά νά παρακαλέση τις εις συνδιαλεξις μετ' άνωτέρων πνευμάτων, χρειάζεται όλίγον χρονικήν διάστημα. Χαίρετε έν ειρήνη, αδελφέ και λοιποί φίλοι.

(Κινείται ή χειρ του μεσάζοντος).

Ερωτ. Ποιον Πνεύμα είσαι;

Απόκρ. Είμαι ό παριστός Αγγελος.

Ερωτ. Νά άνομήνωμεν το Πνεύμα του Πατριάρχου Σωφρονίου;

Απόκρ. Μάλιστα, αλλά, παρακαλώ, την Μακαριότητά του νά δεχθητε εύλαβώς.

Ερωτ. Είναι άνάγκη νά έγερθώμεν όλοι, άμα έλθη;

Απόκρ. Όχι, διότι ή ψυχική διάνοις άρκει. (Γίνεται 10 λεπτά διλλειμικ.)

Ερωτ. Ποιον Πνεύμα είσθε ήδη;

Απόκρ. Είμαι ό Σωφρόνιος. Χαίρετε αδελφοί.

Είς τί θα δυνηθώ νά σας φανώ χρήσιμος;

Ερωτ. Χαιρετώμεν εύλαβώς την Μακαριότητά Σας.

Απόκρ. Ειρήνη Υμίν.

Ερωτ. Είναι δυνατόν, Μακαριότατε, νά μάς είπητε, τί περί πνευματισμού φρονείτε και της προόδου, ήν θα κάμη ούτος εις τον κόσμον;

Απόκρ. Μάλιστα, ό πνευματισμός ύφίστατο και ύφίσταται και θα υπερχη εις τον αιώνα διότι του πνευματισμού θα λυθη ό λόγος του Κυρίου, καθ' έν έσονται μία ποιμήν, είς ποιμήν.

Ερωτ. Φρονείτε, ότι διά του πνευματισμού θα ένωθών αί θρησκείαι;

Απόκρ. Μάλιστα.

Ερωτήσις. Σας παρακαλούμεν, Μακαριότατε, νά μάς είπητε, τί φρονείτε περί του Δένδρου της Παναγίας, έν Ματαρία, περί του όποιου διαφωνούν οι ιστοριογράφοι; είναι αυτό τουτο το Δένδρον ένθα άνεπαύθη ή Παναγία, έρχομένη μετά του Ιωσήφ και του τέκνου της εις Αίγυπτον;

Απόκρ. Ακριβώς είναι' θα σας λύσω όμως μερικά ζητήματα περί αύτου. Ακούσατέ με με προσοχήν.

Ερωτ. Είχρηστούμεν πολύ και θα ακούσωμεν, Μακαριότατε.

Απ. Οτι ή άνασσα ήμών εις καιρόν όπου έδραπέτευσεν μετά του Παγγάλου (*) Ιωσήφ, φέ-

(*) Σημ. Πνεύματος έπεσημηματική.

Τήν επαύριον ερωτηθέντος του Πνεύματος της Μαρίας Πρίντεζη, διατί ό Μακαριστάτος Σωφρόνιος άνώμασε τον μνηστήρα της Θεοτόκου Πάγγαλον, ένω τοιοϋτου ή Ιστορία

ρουσα επί του όνου τον Σωτήρα του Κόσμου, πρώτον άνεπαύθη εις την πηγήν του Μωυσεως, ήτις εύρίσκεται πέραν της Έρυθρας θαλάσσης' μετά δε πενθήμερον άκαταπαύστως έδοιοπορούσα, έφθασεν εις την πρώην Ηλιούπολιν' έλει δέ, επειδή κατ' εκείνον τον καιρόν δέν ήταν κατάλληλα τά έν τη πόλει εύρισκόμενα δένδρα, ήλθε πέραν της πόλεως προς τά Νοτιοδυτικά αύτης, εις το νυν εύρισκόμενον Δένδρον και έλει άνεπαυσεν τά εξηνητηθέντα έκ της όδοιοποιίας μέλη της. Ελάθησιν δέ προς το Βορειοανατολικόν μέρος του Δένδρου. Έπειδή δέ δέν ύπάρχεν ύδωρ και ήτον ήναγκασμένη νά ύπάγη εις την πόλιν, διό νά προμηθευθη τοιοϋτην, έδείθη, και ή δέησις της εισηκούσθη και έκτοτε ύρίσταται και το Δένδρον και το Ύδωρ.

Αλλά σας συμβουλεύω εάν ήναι δυνατόν νά γείνη Νάος τις εκεί προς τιμήν της Άνάσσης' θα ήτο εις την έν Καίρψ Ορθόδοξον προικίαν καύχημα.

Ερωτ. Η επί τεϋ κορμού του Δένδρου άναρνεύσα έσχάτως; είκόν της Παναγίας μετά του υίου της, είναι Μακαριότατε, τεχνική ή έν χάριτος;

Απόκρ. Παρακαλώ τις εξ ύμών είδε την Άνασσαν, ίνα ποιήση τοιαϋτα ζητήματα, μία άπλως, ιδέα ζωγράφου δύναται νά κάμη τοιαύτας μηδαινας αλλά και ώρελίμους προς ύμάς άναμνήσεις.

Ερωτ. Εάν είναι δυνατόν, Μακαριότατε, νά μάς είπητε, αν ή πολιτική την όποιαν ακολουθεί ό Πατριάρχης Φώτιος συνάδει προς τά συμφέροντα της Εκκλησίας; και του Γένους.

Απόκρ. Τοιαϋτα ζητήματα δέν άφορώσιν έμέ, διότι εις τον πνευματικόν κόσμον δέν ίσχύουν, αλλά μόνον λέγω, ότι άδικώς διέβαλον αύτον το παρελθόν έτος.

Ερωτ. Πέρι δέ του ζητήματος του Ιακείμ, επιτρέπεται νά ερωτήσωμεν;

Απόκρ. Όχι.

Ερωτ. Τί έχετε νά μάς είπητε, πρό του Σας άποχαιρετήσωμεν;

Απόκρ. Αγάπην, Έλεος, Ειρήνην και Αλληλεβοθήειαν.

Ερωτ. Σας εύχαριστούμεν και Σας άποχαιρετούμεν.

Απόκρ. Χαίρετε έν Ειρήνη.

(Διλλειμικ 5 λεπτόν)

Ερωτ. Παρακαλούμεν νά έλθη το πνεύμα της Μαρίας Πρίντεζη;

Εν τψ μεταξύ ακούεται μετξύ των άκρατων ή εξής φωνή, έν συγαινήσει:

—Είμποριίτε νά ερωτήσετε τά πνεύματα, αν θα ίατρευθώ;

μας αναφέρει τον ύπό των αδελφών του πωληθέντα Ιωσήφ υίου του Ιακώβ, έλάβομεν την εξής απάντησιν.

Το πνεύμα. Ο Μακαριότατος είπε, Πάγγαλον, όχι τον υίου του Ιακώβ, αλλά τον μνηστήρα της ύπεραγίας Θεοτόκου Δύνασθε δέ νά θέσητε έν παρενέσει τά γραφέντα παρ' έμου, διότι ό Ιωσήφ μνηστήρ της Θεοτόκου μάλιστα έχει μεγαλύτερον έν τψ ουρανψ αξίωμα' Όχι δηλαδή ως προς τάς του κόσμου αξιώσεις, αλλά ως προς τούς έν Ουρανψ άγιους. Ούτω του: Μάρτυρας όνομάσουσιν ένταύθα. Τάς λέξεις τάς όποιας ό κόσμος έν τη Ιστορία έχει' Οσίους και Ιερατικούς' και τά τοιαϋτα, έδώ όνομάσουσιν Παγγάλους.

Ἦτο τοῦ κ. Γ. Μακρῆ Ροδίου, πάσχοντος τοῦς ὀφθαλμοῦς.

—Εὐχαρίστως νὰ ἐρωτησῶμεν αὐτὰ, τῷ ἀπαντᾷ ὁ κ. Πρίντεζης. Ἐλθέ πλησίον μου καὶ περίμενον.

Ἐρώτ. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τῆς Μαρίας Πρίντεζη.

Ἀπόκρ. Ἦλθον.

Ἐρώτ. Dites-nous en français, je vous prie, si vous êtes présente. Dites nous clairement.

(ὁ μεσάζων ἀγνοεῖ τὴν γαλλικὴν)

Ἀπόκρ. Je suis Marie Printezi, qu'est ce que vous voulez, mon père. Attendez, s'il vous plaît, je parlerai avec vous une autre fois, non pas à présent.

Ἐρ. Σὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἐπαναλάβῃς αὐτὰ ἑλληνιστί.

Ἀπόκρ. Ἡ Μαρία ἀπῆλθεν εἰς ἀνωτάτην διαταγήν. Δύναται νὰ συνδιαλεχθῇ μεθ' ὑμῶν τὴν μεθεπομένην.

Ἐρώτ. Εἶναι δυνατόν, νὰ μᾶς καλέσητε τὰ πνεύματα τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Ἀναγνωστάκη, τοῦ Ἀντωνίου Χατζηαντωνίου, Ροδίου, καὶ τοῦ Κ. Μουρούλη;

Ἀπόκρ. Ὁ κ. Ἰατρός Ἀναγνωστάκης θὰ ἔλθῃτε, ἐὰν ἔχητε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν περιμένετε.

Ἐρώτ. Θὰ τὸν περιμένωμεν. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν νὰ καλέσητε καὶ τὰ ἄλλα πνεύματα.

Ἀπόκρ. Παρακαλῶ, ποῖα;

Ἐρ. Τοῦ Ἀντωνίου Χατζηαντωνίου, τοῦ Κωνστ. Μουρούλη, πατρὸς τοῦ παρόντος υἱοῦ του καὶ τοῦ Σταύρου Τσόντζου, κατὰ παράκλησιν τῶν υἱῶν του ἐπίσης παρόντων.

Ἀπόκρ. Ὁ κ. Μουρούλης εἶνε ἀπόν.

Ἐρώτ. Ποῦ εὐρίσκεται, δύναται νὰ ἔλθῃ;

Ἀπόκρ. Δὲν θὰ συνδιαλεχθῆτε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν αἶθρα.

Ἐρ. Εἴμπορεῖς νὰ μᾶς εἰπῆς διὰ ποῖον λόγον; Ἀπόκρ. Διότι, ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν ἔχη τσακύτεν περιέργειαν εἰς τὸ νὰ μάθῃ τὴν βουλήν τοῦ Κυρίου, πρέπει ν' ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν τῶν ἀκανθῶν.

Ἐρ. Καλῶς. Εἶνε λοιπὸν δυνατόν νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀναγνωστάκη;

Ἀπόκρ. Εἶμαι ὁ Ἀναγνωστάκης.

Ἐρ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἔξοχότατε, διότι ἦλθατε καὶ σὰς παρακαλοῦμεν πολὺ νὰ μᾶς εἰπῆτε, ἐὰν διὰ τοῦ πνευματισμοῦ δύναται νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία ὀφθαλμικῆς νόσου;

Ἀπόκρ. Παρακαλῶ τὴν ἐξῆς πρέπει νὰ προσδεχθῆτε, ὅτι ἡμεῖς διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ δυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὰ ἀφορῶντα μείνον εἰς ὑμᾶς πράγματα ἄλλὰ ὁ κ. Μακρῆς, γνωρίζω πρὸ τετραετίας ἤδη, πάσχει ἐκ νοσήματος μὴ ἐγγραφομένου παρ' ἐμοῦ, . . . εἰς τῶν ἱατρῶν, τὸν ὁποῖον γνωρίζω ἐγὼ καὶ αὐτὸς καλῶς (δηλαδὴ δὲν ἐγνώρισα αὐτὸν ὅταν ἔζων) θὰ δυνῆθῃ νὰ λάβῃ μίαν μικρὰν ἰδίαν. Τὸν συμβουλεύω δὲ μόνον, ὅταν ταξιδεύσῃ ἐπανειλημῶς καὶ λάβῃ καὶ ἄλλων ἱατρῶν ἰδέας, θὰ ἰαθῇ. Δὲν πρέπει νὰ φοβῆται καὶ τὸσον. Καλὰ θὰ γίνῃ. Χρειαζέται ὑπομονή.

Ἐρ. Σὰς παρακαλοῦμεν, νὰ μᾶς συμβουλεύσητε σαφέστερον, ποῖον ἱατρὸν νὰ ἴδῃ καὶ διὰ τίνος μέσου νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν θεραπείαν;

Ἀπόκρ. Γνωρίζει καλῶς τὸν ἱατρὸν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ συνιστῶ, εἶνε ὁ Β. Δὲν δύναται δὲ ἱατρικὰς συμβουλὰς νὰ λύω διὰ μέσου τοῦ παρευρισκομένου ἀτόμου. Θὰ ὑποστῇ μικρὰν ἐγγείρησιν.

Ἐρώτ. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

Ἀπόκρ. Χαίρετε. Πρέπει ὁ κ. Μακρῆς νὰ ἔχῃ, ὡς εἶπα, ὀλίγον θάρρος.

Ἐρ. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἐξοχώτατε καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθῃ ἡδὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Α. Χ. Ἀντωνίου Ροδίου.

Ἀπ. Θὰ προσπαθῆσω νὰ τὸν φέρω, περιμένετε ὀλίγον.

Ἐρ. Καλῶς, περιμένομεν.

Ἀπόκρ. (Μετ' ὀλίγου) Ὁ κ. Χατζηαντωνίου δὲν θὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν συγγενῶν του, διότι δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ἀπουσιάζει καὶ θὰ ἀπουσιάσῃ ἐπὶ πολὺ.

Ἐρ. Δύναται νὰ ἔλθῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Σταύρου Τσόντζου, πατρὸς τοῦ ἐναντί μου καθημένου;

Ἀπόκρ. Περιμένετε, παρακαλῶ 10 λεπτά

Ἐρώτ. Καλῶς. Ἐν τῷ μεταξύ δύναται νὰ μᾶς εἰπῆς, πόσαι τάξεις πνευμάτων εἶνε;

Ἀπόκρ. Νὰ φωνάξω κατάλληλον πνεῦμα, νὰ σὰς δώσῃ πληροφορίας, διότι δὲν δύναμαι ἐγὼ.

Ἐρώτ. Σὺ ποῖον πνεῦμα εἶσαι;

Ἀπόκρ. Εἶμαι ὁ Εὐστάθιος Μοστράτος, ἀποθανὼν ἐν Καίφ.

Ἐρώτ. Καλῶς. Νὰ ἀναμείνωμεν λοιπὸν;

Ἀπόκρ. Ἀναμείνατε.

Ἀπόκρ. (Μετ' ὀλίγου) Εἶμαι τὸ πνεῦμα τοῦ Σταύρου Τσόντζου.

Ἐρώτ. Εἰπέ μοι παρακαλῶ κατὰ παράκλησιν τοῦ υἱοῦ σου, ποίους γνωρίζεις ἐκ τῶν ἐδῶ καὶ ἂν δύναται νὰ μᾶς ἀπαντήσῃς εἰς αὐτὰ ἔπου σημεῖον οὐνται ἐν τῷ χάρτι τούτῳ. Ὑπεβλήθη ἡ ἐρώτησις χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζῃ, ὁ Μεσάζων.

Ἀπόκρ. Ἐδῶ τῶρα σχεδὸν ὅλους, διότι ὁ πνευματικὸς κόσμος δύναται νὰ γνωρίζῃ τὸν θεῖον καὶ τὸν δεῖνα. Ἀλλὰ εἰς τί, ἐνῶ ἦτο παρὼν εἰς τὸν θάνατόν μου, θέλει ἐξηγήσῃς, πρέπει νὰ ζητήσῃ ἄλλα ζητήματα, ἀφορῶντα τὸ ἄτομόν του καὶ ὄχι ζητήματα, τὰ ὅποια δὲν ἀφοροῦν τὴν ἀνάπτυξίν του.

Ἐρώτ. Τῶρα νὰ μᾶς, εἰπῆς ἐὰν ἦσαι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν τέκνων σου.

Ἀπόκρ. Οἱ υἱοί μου πρέπει νὰ ἀκολουθῆσιν τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ συμβουλεύω τὴν ἐμόνοιαν μεταξύ των, τίποτε περιπλέον.

Ἐρ. Τί ἄλλο ἔχετε νὰ εἰπῆτε;

Ἀπόκρ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω περισσώτερα. Μόνον ἂς εἶνε βέβαιον, ὅτι πάντοτε θὰ εὐρίσκομαι μαζὺ των καὶ θὰ βοηθῶ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν των, Χαίρετε. Ἀπέρχομαι;

Ἐρώτ. Καλῶς, εὐχαριστοῦμεν.

(Ἐδῶ ἡ συνεδρίασις ἔληξε.)

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β΄.

ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΥΛΗ

Ἀπομνημονεύματα Κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ὁ Γουλιέλμος Β΄ ἐπιδεικνύει ἐνδοτε ἀπότομον καὶ αἰφνιδίαν ἀφοσίωσιν πρὸς πρόσωπα ἀμφιβόλου ἠθικῆς ποιότητος.

Οὕτω εἶνε ὁ μόνος ἄνθρωπος ἐκ βασιλικῆς αἵματος, ὅστις ἐπιδεικνύει φιλίαν πρὸς τὸν ἀρχιδούκα Ὁθωνα τῆς Αὐστρίας, τὸν δεύτερον υἱὸν τοῦ Ἀρχιδουκῆ Καρόλου Λουδοβίκου, πρίγκηπα διεφθαρμένον, τοῦ ὁποῖου οἱ Αὐστριακοὶ τρέμουν τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὸν θρόνον.

Ὅτε ὁ πρόην Ἰησοῦίτης κόμης Ἐμβριχ, ἤρχισε νὰ ἐπιτίθεται διὰ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ τύπου κατὰ τῆς θρησκείας, τὴν ὁποίαν εἶχε ἐγκαταλείψει, ὁ Γουλιέλμος Β΄ τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν Αὐλὴν καὶ τὸν παρουσίασεν εἰς τὴν αὐτοκράτειραν.

Εἶχεν ἐνθουσιασθῆ με αὐτόν.

Καὶ τόσον μάλιστα, ὥστε νὰ τὸν θεωρῇ δεύτερον Λούθηρον.

Μίαν ἄλλην φορὰν, ὁ αὐτοκράτωρ κατελήφθη ἀπὸ μίαν συμπάθειαν καὶ φιλίαν ὅλως ἐκτακτον πρὸς τὸν κόμητα Χ. . . , ἐπιτετραμμένον μιᾶς μεγάλης Δυνάμεως.

Ὅλοι εἰς τὴν Αὐλὴν ἐγνώριζον τὸν τρόπον τῆς διατηρήσεως τοῦ διπλωμάτου αὐτοῦ.

Ἦτο γνωστὸν, ὅτι ἦτο μέθυσος.

Τὰ χρέη του ἦσαν ἡ ὀμίλια ὅλης τῆς πόλεως. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τίποτε ἀπὸ αὐτὰ.

Ἠρέσθη μόνον εἰς τὸ ὅτι ὁ φίλος του κατάγεται ἀπὸ εὐγενῆ οἰκογένειαν.

Μίαν ἡμέραν, ἐν τηλεγράφημα, ληφθὲν, ἀπὸ μίαν μεγάλην πρωτεύουσαν, ἔτερμάτισε τὸν φοβερόν αὐτὸν θαυμασμόν.

Εἶχε κλέψει 10,000 φράγκα ἀπὸ τὸ ταμεῖον μιᾶς λέσχης τῆς πόλεως.

Προσέτι εἶχε κλέψει 15,000 φράγκα ἀπὸ ἓνα χαρτοπαίγιον.

Ἀφοῦ ἔχασεν εἰς ἄλλην Λέσχην 20,000 φράγκων, δὲν τὰ ἐπλήρωσε καὶ τὴν ἐπιούσαν τὸν διέγραψαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν.

Τότε ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ.

Οἱ αὐλικοὶ τοῦ αὐτοκράτορος εἶνε ὅλοι λαμπροί.

Οἱ φίλοι των οἱ περισσώτεροι ἔλειπον.

Ὁ γεν. ὑπάσπιστής, ὁ φόν Πλέσσην, εἶνε ὁ τύπος τοῦ ὑπερηφάνου εὐγενούς.

Εἶνε ὑψηλὸς καὶ καλοκαμωμένος.

Ἐχει μύστακας ξανθοὺς καὶ μαλλιά ξανθὰ καὶ ὠραίους γαλανοὺς ὀφθαλμούς.

Ὅταν ὁ Γουλιέλμος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου

ἀνέμενον, ὅτι ὁ φόν Πλέσσην θὰ ἀνελάμβανε τὴν διοίκησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς.

Ἀντὶ τούτου ἐστάλη εἰς τὴν Καρλσρούην.

Κατὰ τὸ 1892 ὁ Πλέσσην ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Αὐλὴν ὡς γενικὸς ὑπάσπιστής τοῦ αὐτοκράτορος.

Εἰς τὴν Γερμανίαν οἱ ὑπάσπισται τοῦ αὐτοκράτορος συχνότατα ὑπηρετοῦν εἰς τὸ στρατόν.

Ὁ Πλέσσην ἦτο κατενθουσιασμένος.

Τὸ ὄνειρον τῆς φιλοδοξίας του ἐξεπληροῦτο. Θέλων νὰ κρατήσῃ τὴν θέσιν του, προσεπάθησε νὰ κρύψῃ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἀρετάς του.

Ὁ στρατηγὸς φόν Χάνκε, ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου καὶ γενικὸς ὑπάσπιστής, εἶνε ταύτοχρόνως καὶ τιτλοῦχος, δὲν εἰξεύρω τίνος πράγματος, εἰσπράττων οὕτω 5 χιλ. μάρκα ἐτησίως, ἐκτὸς δύο ἐτῶν, κατὰ τὰ ὅποια ὑπῆρτησεν εἰς τὸ 52 σύνταγμα, τοῦ πεζικοῦ, ὑπῆρξε πάντοτε ὑπάσπιστής τοῦ αὐτοκράτορος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἀφισίωσίς του εἶνε ἀπερίωριστος. Ὅλοι του δὲ αἱ ἀρεταὶ τὸν ἔχουν καταστήσει τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς τὴν Αὐλὴν.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Χάνκε, τὸ στρατιωτικὸν γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος ἐγένεον ἀντίζηλος δύναμις τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ γραφεῖον αὐτὸ τὰ ἐπιβλέπει ὅλας.

Αὐτὸ ἐξελέγχει τοὺς στρατιωτικοὺς προβίβασμοὺς. Αὐτὸ προτείνει, αὐτὸ διαγράφει.

Αὐτὸ κάμνει τὴν τελικὴν εἰσῆγησιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Εἶνε περίεργον, ὅτι εἰς τὸ Ἀνάκτρον εἶνε τόσον φυλάργυροι, ἐνῶ ἡ βασιλικὴ χορηγία εἶνε 16 ἑκατομ. μάρκα.

Ἐκτὸς δὲ αὐτῶν, ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶνε, ὡς ὁ ἴδιος διεκήρυξεν εἰς ἓνα του λόγον, ὁ μεγαλειότερος γαιωκλήμων τῆς Γερμανίας;

Μὲ αὐτὰ τὰ 16 ἑκατομμύρια μάρκα, ὁ αὐτοκράτωρ πληρώνει καὶ ἀπὸ 60 χιλ. μάρκα διὰ κάθε πρίγκηπα τῆς Πρωσίας ὡς ἐπιχορηγήσιν. Τῷ μένου ὅθεν 13 ἑκατομμύρια μάρκα περίπου.

Δὲν ὑπολογίζω τὰ ἰδιαιτέρα εἰσοδήματά του, τὰ ὅποια ἀνέρχονται εἰς 150 χιλ. μάρκα ἐτησίως.

Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ἰδιαιτέρον του ταμεῖον. Μὲ αὐτὰ ὁ Γουλιέλμος πληρώνει τὰς στολάς του, τὴν ἰδιαιτέραν του συντήρησιν, τὰ ἰδιαιτέρα ταξιδία του, τὴν διατήρησιν τῶν ἀνακτορῶν, τῶν θεάτρων, τῶν Β. κήπων κτλ.

Ἀλλὰ τί γίνονται τὰ 13 ἑκατομμύρια μάρκα;

Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι δὲν πληρώνονται διὰ τὰ ρούχα των. Οὐχ' ἦττον ὅμως λαμβάνουν ἐπίδομα διὰ τὴν στολήν των. Ἐὰν δὲ δὲν τρώγουν εἰς τὴν Αὐλὴν λαμβάνουν καὶ ἕτερον ἐπίδομα πρὸς διατήρησιν των.

Οἱ αὐλάρχαι τῶν Μεγαλειοτάτων καὶ οἱ τε-

λετάρχει λαμβάνουν 30.000 μάρκα ετησίως. Κατοικούν εις επαύσεις βασιλικάς και έχουν εις την διάθεσιν των άμάξας και ύπηρέτας, των όποιων ήμπορούν να κάμουν χρήσιν και αι οικογενειαί των.

Η Αύλη τους ίδιαι δύο ύπηρέτας με στολήν και δύο ύπηρετριάς. Όταν δε ταξειδεύουν, λαμβάνουν ήμερησίως 30 μάρκα επί πλέον.

Η Μεγάλη Κυρία της Α. Μεγαλειότητος, ή κόμισσα Μπρόκνερφ, λαμβάνει τον αυτόν μισθόν και τα αυτά έξοδα ταξειδίου.

Έχει εις την διάθεσιν της και δύο άμάξας και δυα ύπηρέτας. Κατοικεί δε εντός των ανακτόρων.

Αί κυριαί επί Τιμών λαμβάνουν μισθόν 6 χιλιάδας μάρκων ετησίως.

Έχουν και αυτάί δια της ύπηρεσίας των άμάξας και ύπηρέτας και ύπηρετριάς.

Και αυτάί δε κατοικούν εντός των ανακτόρων και τρέφονται εις βάρος της ύπηρεσίας της αύλης.

Οί ύπασισταί πληρώνονται από το Κράτος. Άλλά λαμβάνουν και από τον αυτοκράτορα έξοδα μόνον στολών, ταξειδίων, και τρώγων εντός των ανακτόρων.

Οί ύπηρέται του αυτοκράτορος λαμβάνουν 140—150 μάρκα μηνιαίως. Έννοείται, τρώγουν και κατοικούν εις βάρος της ανακτορικής ύπηρεσίας.

Όσοι είνε νυμφευμένοι έχουν δικαίωμα κατοικίας δι' εαυτούς και δια τας οικογενείας των. Οί μισθοί των κοινών ύπηρετών ποικίλλουν μεταξύ 80—100 μάρκων μηνιαίως.

Η προσωπική ύπηρεσία της αυτοκρατείας περιλαμβάνει: Τήν Χάγκε, πρώτην θαλαμηπόλον 150 μάρκα μηνιαίως και δύο άλλας θαλαμηπόλους 80 μάρκα μηνιαίως.

Έκτός αυτών ή Α. Μ. έχει δια την ιδιαιτέραν ύπηρεσίαν της 5 ύπηρετας, 120 μάρκα μηνιαίως, τον άμαξηλάτην της 130 μάρκα μηνιαίως και τον ήπποκόμον της 200.

Τέλος ή Α. Μ. χρησιμοποiei 12 κοράσια τα όποια πληρώνονται 30 μάρκα τον μήνα και ενδύονται εις βάρος της Αύλης.

Τα 12 αυτά κοράσια βοηθοῦν εις τα δωμάτια της αυτοκρατείας.

Οί μισθοί όλου αυτού του προσωπικού πληρώνονται προκαταβολικώς την 3 έκαστου μηνός.

Είνε βέβαιον, ότι ο Γουλιέλμος Α' εκ της φιλαργυρίας του κατώρθωσε να σχηματίσῃ περιουσίαν κολοσσικήν. Το αντίθετον συμβαίνει με τον σημερινόν αυτοκράτορα.

Ο Γουλιέλμος Β αντί να θησαυρίζῃ, παρουσιάζει κάτ' έτος και νέον έλλειμμα.

✱ Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ΤΩΝ

ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ✱

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έγένητο εν τοις ήμετέροις γραφείοις και ένώπιον έπιτροπής εκλεγείσης μεταξύ των προσελθόντων συνδρομητών της «Φύσεως» ή εκκύβευσις των λαχείων του παρόντος έτους, καθ' ήν έτυχον οί ακόλουθοι 200 αριθμοί ως προαναγγείλαμεν, κερδίσαντες τα κάτωθι αναφερόμενα αντίκειμενα.

Ο 1ος αριθμός 301 του έν 'Αθήναις κ' Σπ. Βάφα έκέρδισε το χρυσοῦν ώρολόγιον.

Ο 2ος αριθμός 933 του έν Σμύρνη κ. Δημ. Κανελοῦδη, έκέρδισε το κυνηγετικόν όπλον.

Ο 3ος αριθμός 724 του έν Μεσολογγίω κ. Παν. Μαγγουρέα έκέρδισε το πολύκροτον.

Ο 4ος αριθμός 913 του έν 'Αλεξανδρεία κ. Βασ. Μπαλουμή έκέρδισε την έπιτραπέζιον σουσκεῦν.

Ο 5ος αριθμός 500 του έν Μασσαλία κ. Νικ. Βενόζη έκέρδισε το άνθοδοχείον.

Ο 6ος αριθμός 1907 του έν Πειραιεῖ κ. Σπ. Τσαλουχοπούλου την έλαιογραφίαν.

Ο 7ος αριθ. 824 του έν 'Οθησοῦ κ. Κ. Καλομοίρη το τηλεσκόπιον.

Ο 8ος αριθ. 308 του έν Κερκύρα κ. Μιχ. Ματθαίου το βαροόμετρον.

Ο 9ος αριθ. 503 του έν Πόρω κ. 'Αγγέλου 'Ισιάνη έκέρδισε το θερμόμετρον.

Ο 10ος αριθ. 1198 του έν Κωνσταντιπόλει κ. Σπ. Πρινοπούλου το λεύκωμα.

Ο 11ος αριθ. 957 του έν Νέα 'Υόρκη κ. Π. Βαλάση το στερεοσκόπιον.

Ο 12ος αριθ. 371 του έν Βασιλικῇ κ. 'Αγγελιάου Μαρινοπούλου το άγαλμάτιον.

Ο 13ος αριθ. 502 του έν Πάρω κ. Γεωρ. Αθανασιάδη το περιδέριον.

Ο 14ος αριθ. 820 του έν Κορίνθω κ. Βασιλ. Παπαδοπούλου το γαλλ έλληνικόν λεξικόν.

Ο 15ος αριθ. 752 του έν Σπάρτη κ. Διομήδους Λακοπούλου το κάτοπτρον.

Ο 16ος αριθ. 970 του έν Ναυπλίω κ. Περικ. Δασίλη τα έργα του 'Ιουλίου Βέρν.

Ο 17ος αριθ. 941 του έν Λαμία κ. Κυριακού Καλύδα τον 'Ερμηνη του Πραξιτέλους.

Ο 18ος αριθ. 450 του έν Λονδίνω κ. 'Αγαμ. Τενάρη την εικόνα του Παρθενώνος.

Ο 19 αριθ. 307 του έν Βόλω κ. Στ. Μοριάκη την 'Ιστορίαν της 'Ελλάδος.

Ο 20ος αριθ. 1112 του έν 'Αθήναις κ. Παύλου Καμπά την σκευοθήκην.

Οί 26κα αριθμοί 1090 962, 1162, 311 512 462, 1183, 314, 309, 1118, κερδίζουν ανα έν κρουστάλλινον μελλανοδοχείον.

Οί 26κα έπόμενοι 1106, 961, 336, 440, 931 1137, 966, 963, 465, 1172, ανα μίον έλαιογραφίαν.

Και οί 26κα ακόλουθοι 828, 1061, 1089, 912, 340, 832, 1097, 788, 420, 363 κερδίζουν ανα έν ιστορικόν βιβλίον.

Ομοίως 50 αριθμοί οί 1187, 902, 1805 941 1124, 1180, 919 1. 09. 945, 382. 1054, 984 1149, 94 835, 1815, 1073, 1189, 1139, 953, 398 31 829, 485, 12. 1057, 1152, 467 1142 426, 1099 930 846, 918, 831, 647, 916 366, 495 1056 926 1196, 334 833, 653 928. 1197, 310, 830, 834. έκέρδισαν ανα μίαν φωτογρ. εικόνα

Οί 50 έτεροι 50 αριθμοί 1154, 1136, 1111, 920, 1100, 427, 1173 937, 836, 1168 1195, 912. 162, 1110, 369, 491, 1181, 631 383, 1151, 958, 837 925 401, 345. 64 1906, 338, 1169, 924, 1120 934 1699 838, 225, 652, 350 405, 1182, 912, 1145, 934 839, 224, 652, 632. 1180, 1002, 226, 653 ανα έν αντίκειμενον άξίας 500 έκλογῆς του κερδίσαντος.

Και τέλος οί ακόλουθοι 50 αριθμοί 945, 1072, 458, 305, 1098 335 963, 337, 486, 922 1101 633, 964 430, 306 1128, 932 840, 985, 1119, 970, 841, 341, 1155, 1102, 986 1113. 936, 1164, 843, 815, 940 842 429, 1171, 919 1184, 90 1845, 219, 645, 1126 914, 844, 634, 1116, 635, 220, 649, 227. ανα έν αντίκειμενον της εκλογῆς μας

Παρακολούνηται συνεπώς οί κερδίσαντες να μας γνωστοποιήσωσι τον αριθμόν τον έν τη αποδειξει των σημειούμενο λαχείου των

Η Διεύθυνσις.

ΨΕΥΔΟΣ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟΝ

Άγνωστον πότεν προήλθεν ή συνήθεια αυτή. Τινές διατείνονται, ότι, παρά τοις Χριστιανοίς ή συνήθεια ν' απατώνται οί ευπατάητοι κατά την πρώτην 'Απριλίου είνε απομίμησις της ματαίας πορείας του 'Ιησοῦ, ο όποιος αποστάλη ποτέ εκ της αύτης του 'Αννα εις την του Καϊάφα 'Αλλά το έθιμον τουτο ήτο έν χρήσει πολύ προ του Χριστιανισμού. Οί 'Ινδοί περι τα τέλη Μαρτίου εορτάζουν εορτήν, καλουμένην Χουλί, κατ' αυτήν δε οί ήλίθιοι επί παντοίαις προφάσεσιν αποστέλλονται τῆδε κακεισε προς εκτέλεσιν άσκόπων παραγγελιών. Παρομοίαν εορτήν είχαν το πάλαι οί 'Ισραηλιται και οί 'Ελληνες.

Οί 'Αγγλοι τον απατώνμενον κατά την 1 'Απριλίου ονομάζουσι μωρὸν του 'Απριλίου, την δε πρωταπριλιαν ήμεραν

των μωρῶν. Οί γάλλοι ονομάζουσι το πρωταπριλιτικον ψευδος ψάρι άπριλιάτικο (*Poisson d' Avril*) ΔΙΑΣΗΜΑ ΨΕΥΔΗ.

Κατά την 1ην 'Απριλίου του 1905 έν Γαλλία, επί Μ. Ναπολέοντος, δύο σύμβουλοι του Κράτους έλαβον έγγραφον, δι' ου διετάσσοντο να μεταβώσιν εις Φονταίνεβλώ, όπου ο Αυτοκράτωρ επεθύμει να συνδιαλεχθῃ μετ' αυτών. Εις τον πρώτον παρουσιασθέντα ο Ναπολέων ειπε μετ' άδιαφορίας:

— Δέν σε περιέμενον.

'Οργισθείς ο άπατηθείς, προσεπάθησε ν' ανακαλύψῃ τον άπατήσαντα αλλά μεθ' όλας τας έρεύννας ουδέν κατώρθωσε.

Ο 2ος δευτερος προς τον ο Ναπολέων ειπε τα ίδια απήνητησεν.

— Μεγαλειότατε, με ήπάτησαν διότι είνε πρώτη 'Απριλίου αλλά δεν άδημονώ, διότι έλαβον άφορμήν να σας προσφέρω τα σέβη μου.

Ο Μέγας Πέτρος κατά την πρώτην 'Απριλίου ανεστάτωσεν άπασαν την Πετρούπολιν δια του έπομένου: Διέταξε να συλλέξωσι κρυφίως παρά την πόλιν άχυρα, ξύλα και άλλην καύσιμον ύλην και άνάψωσι πυράν. Το πυρ έτέθη περι το μεσονύκτιον, επειδή δε ή πυρά ειχε μήκος 60 όργιων, εφαινετο ότι εκαιετο όλη ή πρωτεύουσα. Οί κάτοικοι της Πετροπόλεως νομίσαντες, ότι εκαιετο ή πρωτεύουσα έτρεχον καυγάζοντες και ζητοῦντες άντλίασ άλλ' όταν έπλησία αν νη σβέσωσι την πυρκαϊάν, οί περι στοιχοῦντες αυτήν χωροφύλακες ανέκροσαν: — Πρωταπριλιά!

Τῆ 23 Μαρτίου του 1798 ετοιχοκλήθη πανταχοῦ του Λονδίνου και έδημοσιεύθη ή έπομένη ειδοποίησις:

Μετά 8 ήμέρας περι την μεσημβριαν θα γίνῃ παριεργότατη και πρωτοφανής λιτανεία γερόντων και γραιῶν, χηρῶν και άνδρῶν έν χηρεία, εγγάμων και διεζευγμένων άνδρῶν και γυναικῶν, νέων και νεανίδων παιδων και κορσσιων όπου, προσκαλοῦνται οί πολίται παντός φύλου, τάξεως και ήλικίας.

Κατά την έρισθεϊσαν ήμεραν και ώραν έσπευσαν μυριάδες λαοῦ και περιέμενον έναγωνίως εις τας όδους, πλειστοι δε προέκυπτον από των παραθύρων και των θυρών και των όροφῶν. Αίφνης εκ του μέσου του αναριθμητου πλήθους ήκούσθη στεντόρειος φωνή λέγουσα Πρωταπριλιά!

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Παραθέτομεν ἀνάλυσιν τῆς μεγάλης Σοφοκλείου τραγωδίας, ἣτις ἐδιδάχθη εἰς τὸ Στάδιον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συγκλήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχ. Διεθνoῦς Συνεδρίου, καὶ ἐπὶ παρουσία ὄλων τῶν ἀρχαιολόγων καὶ πολλοῦ πλήθους, χάρις εἰς τὴν ἀκαταπόνητον ὑπὲρ τοῦ ἀρχαίου δράματος προσπάθειαν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Γ. Μιστριώτου. Ἐν τῇ ἀναλύσει ταύτῃ παρέχομεν καὶ στίχους τινὰς τοῦ κειμένου μετὰ τῶν χορικῶν κατὰ τὴν ὄντως ὑπέροχον μετάφρασιν τοῦ κ. Στ. Βοντυρά.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Πρόσωπα τῆς Τραγωδίας εἶνε ἡ Ἀντιγόνη, ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἰσμήνης, ὁ διαδεχθεὶς τὸν Οἰδίποδα βασιλεὺς Κρέων, ὁ υἱὸς τοῦ Αἴμων, μνηστὴρ τῆς Ἀντιγόνης, ὁ μάντις Τειρεσίας, ἡ σύζυγος τοῦ Κρέωντος Εὐρυδίκη, ὁ ἀγγελὸς ὁ Χορὸς. Ἡ σιγή ὑπόκειται ἐν Θήβαις πρὸ τῶν ἐν τῇ Καδμείᾳ ἀνακτόρων τῶν Λαδδακιδῶν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Οἰδίποδος καὶ τὴν ἀλληλοκτονίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκου, ὁ Κρέων διατάσσει, ἵνα μὴ ταφῇ ὁ Πολυνείκης, καὶ ἀτιμασθῇ οὕτω, διότι ἐπῆλθε κατὰ τῶν Θεῶν, ἵνα κυριεύσῃ οὐτὸς καὶ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου. Ἐπίσης, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ θάψῃ τὸν νεκρὸν, ἐν ἐρροῦρον καλῶς ἀνδρες τῆς πόλεως τῶν Θεῶν, θὰ κατεδικάζετο εἰς τὸν φρικτότερον τῶν θανάτων.

Ἡ Ἀντιγόνη ὅμως παρὰ τὴν διαταγὴν ταύτην δὲν ἀνέχεται νὰ μείνῃ ἀταφος ὁ ἀδελφός τῆς. Καὶ καλεῖ τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἰσμήνην, ἵνα τῇ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο.

Καὶ ἡ τραγωδία ἀρχεῖται διὰ τοῦ διαλόγου τῶν δύο ἀδελφῶν.

Ἀντιγόνη

Ὡ ἀδελφῆς Ἰσμήνης φίλη κεφαλῆ,
ἐξ ὅσων ὁ Οἰδίπους ἔγειν' αἴτιος
κακῶν γνωρίζεις ἐν τινι, ὅπερ εἰς ἡμᾶς
τάς ἐτι ζώσας δὲν ἐτέλεσεν ὁ Ζεὺς;
Διότι οὔτε ἄλγος, οὔτε ὄϊδος,
οὔτ' ἀτιμίας πρόξενον, οὔδ' ἄλλο τι
ὑπάρχει ὅπερ μεταξὺ τῶν σῶν κ' ἐμῶν
δεινῶν δὲν βλέπω μὴ καταλεγόμενον.
Καὶ τώρα πάλιν τί τὸ νέον κήρυγμα,
ὅπερ ἀρτίως, λέγουσιν, ὁ τύραννος
ἀνά τὴν πόλιν πᾶσαν διελάλησε;
Τί ἤκουσες; Τί ἐμύθησες; Ἡ ἀγνωστὴ
κατὰ τῶν φίλων ἐπικείμενον κακόν,
ὅποιον μόνον κατ' ἐχθροῦ ἐχθρὸς τολμᾷ;

Ἰσμήνη

Οὐδὲν, ὦ Ἀντιγόνη, οὔτ' εὐχάριστον
παρὰ τῶν φίλων ἤκουσα, οὔτ' ἀλγεινόν,

ἐξ ὅσου καὶ αἱ δύο ἀπωλέσαμεν
ἐντός μιᾶς ἡμέρας δύο ἀδελφούς,
δίττους ἀλλήλων καὶ φονεῖς καὶ θύματα.
Ἄφου δ' ἀπῆλθε τῶν Ἀργείων ὁ στρατὸς
τὴν νύκτα ταύτην, ἄλλο τι δὲν ἔμαθον
ἢ εὐτυχίαν προξενούν μοι μίζονα
ἢ δυστυχίαν.

Ἀντιγόνη

Τὸ ἐγνώριζον καλῶς
καὶ ἔξω τῶν οὐλείων σὲ ἐκάλεσα
πυλῶν πρὸς τοῦτο, ἵνα τὸ ἀπόρητον
ἀκούσης μόνη.

Ἰσμήνη

Τί συμβαίνει; Φαίνεται
τεταραγμένη καὶ δεινὸν τι μελετᾷς.
Ὅντως ἡ Ἀντιγόνη, ἀφηγεῖται ὅτι ἔχει σιοπὸν
νὰ θάψῃ τὸν ἀδελφὸν τῆς Πολυνείκης. Ἐν τῷ με-
ταξὺ ἔρχεται ὁ Χορὸς ὅστις ἀφηγεῖται τὰ τῆς μάχης
καὶ τοῦ προσφάτου πολέμου τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ
λήγει ὁ πρόλογος τοῦ ἔργου.

Κατὰ τὸ πρῶτον, «Ἐπεισόδιον» λεγόμενον, ἐμ-
φανίζεται ὁ Κρέων, ὅστις εἰς τὸν Χορὸν τῶν γε-
ρόντων τῆς πόλεως ἀναγγέλλει τὴν ἀποφασίαν τοῦ
ὅπως μείνῃ ἀταφος ὁ Πολυνείκης. Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ
Φύλαξ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος, ν' ἀναγγεῖλῃ, ὅτι ὁ
νεκρὸς ἐτάφη. Δὲν λέγει ὅμως, ποῖος ὁ ἐνεργήσας
τὴν ταφήν.

Ὁ χορὸς ἐν τῷ μεταξὺ ψάλλει τὸν πρὸς τὸ ἀν-
θρώπινον πνεῦμα ὕμνον καὶ συγχρόνως κομίζεται
ὑπὸ τῶν φρουρῶν ἡ Ἀντιγόνη, ὡς παραβάτις τῆς
Βασιλικῆς διαταγῆς. Ὁ Φύλαξ ἀφηγεῖται τότε πῶς
ἡ Ἀντιγόνη παρέβη τὴν προσταγὴν. Ὁ Κρέων
πλήρης ὀργῆς ἐρωτᾷ τὴν Ἀντιγόνην:

Κρέων

εἰπέ, τὸ κήρυγμά μου, ὅπερ τὴν ταφήν
ἀπαγορεύει τῶν νεκρῶν, ἐγνώριζες;

Ἀντιγόνη

Πῶς θὰ ἠγνοῦν κήρυγμα θεμόσιον;

Κρέων

Κ' ἐτόλμας μ' ὅλα ταῦτα νὰ τὸ παραβῆς;

Ἀντιγόνη

Ἐτόλμων, ναί· διότι οὐδ' ὁ μέγας Ζεὺς
ἦν ὁ κηρύξας ταῦτα, οὐδ' ἡ σύνοικος
Θεῶν τῶν κάτω Δίκη ὥρισέ ποτε
τοιούτους νόμους παρ' ἀνθρώποις· οὔτε
τοσοῦτον ἐθεώρουν παντοδύναμον
τὸ πρόσταγμά σου, ὥστε καὶ νὰ δύνασαι
σύ, ὡς θνητὴς, νὰ ὑπερβαίνης τῶν Θεῶν
τὰ νόμιμα, τὰ ἄγραφα, τὰ ἀσφαλῆ·
διότι ταῦτα ὄχι γῆρας καὶ σήμερον,
ἀλλ' αἰωνίως εἰσὶ ζῶντα καὶ οὐδεὶς
γινώσκει ὅπῃ ποτε ἔχουσιν ἀρχῆν.
Ἐπ' ἀθετήσῃ τούτων, οὐδενὸς θνητοῦ
τοὺς νόμους πεσομένη, οὐδαμῶς ἐγὼ
νὰ δώσω δίκην ὄφειλον εἰς τοὺς Θεούς.
Ἐγνώριζον, πῶς ὄχι; ὅτι ὡς θνητὴ
θ' ἀπέθνησκον, καὶ ἐτι δὲν διέτατες
ἀν δὲ πρόωρος θ' ἀποθάνω, θεωρῶ

Ν. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ ὁμηγητῆς
Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας καὶ Νομικῆς, Γραμ-
ματεὺς τῆς Ἐταιρείας καὶ εἰς τῶν ἐνθου-
σιωδαιστικῶν ἐργασιῶν τῆς διδασκαλίας
τῶν ἀρχαίων δραμάτων.

καλὸν καὶ τὸ ἀκούειν τοὺς εὐ λέγοντας.

Κρέων

Ἡ πόλις θὰ προστάτῃ τί νὰ πράξωμεν;

Αἴμων

Παιδαριώδης, πάτερ μου, ὁ λόγος σου.

Κρέων

Καὶ τίς τῆς χώρας ἀρχει ἄλλος πλὴν ἐμοῦ;

Αἴμων

Δὲν εἰν' αἱ πόλεις κτήματα ἐνὸς ἀνδρός.

Κρέων

Ἡ πόλις δὲν νομίζεται τοῦ ἀρχοντος;

Αἴμων

Ἐρήμου γῆς νὰ ἀρχῆς μόνος δύνασαι
Ὁ Κρέων ὅμως δὲν πείθεται καὶ ὁ Αἴμων ἀπει-
λεῖ, ὅτι φονευσμένης τῆς Ἀντιγόνης θ' ἀποθάνῃ
καὶ αὐτός.

Ἡ Ἀντιγόνη ἀπάγεται πρὸς τὸν θάνατον, ἀνα-
πέμπουσα τὸν θαυμάσιον θρῆνόν τῆς, ἐνῶ ὁ Χορὸς
ψάλλει κλαίων μετ' ἐκείνης.

Ἀντιγόνη

Ἄνυμέναιος, ἄκλαυτος, ἀφίλος
τὴν ἐσχάτην θαδίζω ἔδην.
Δὲν ἔχω πλέον' εἴμοι, τὸ δικαίωμα
τὸν ἱερὸν νὰ ἐλέπω τοῦτον ὀφθαλμῶν
τῆς μεγάλης λαμπάδος·
καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν φίλων στενάζει
τὸν ἀδάκρυτον, φεῦ, θάνατόν μου.

Κρέων

Κλαυθμούς καὶ θρῆνους ὅτι δὲν θὰ ἔπαυεν
οὐδεὶς ἐκ τῶν θνησκόντων, εἰν' χρήσιμον
τὸ θεῶρει, μήπως δὲν γνωρίζετε;
Τὴν κόρην ἔσον τάχιστα ἀπαγάγετε
κ' ἐν τάφῳ ταύτῃ στεγανῷ ἐγκλείσαντες
ἀρήσατε, ὡς εἶπον, μόνην κ' ἔρημον.
εἴτε ἂν μέλλῃ ν' ἀποθάνῃ, εἴτε ἂν
ὡς νύμφη ζῶσθ νὰ στεγάξῃτ' ἐν αὐτῇ.
Ἄγνος τὰς χεῖρας ἔχομεν, θὰ παύτῃ δὲ
τοῦ ἄνω τοῦτου κόσμου οὐσα κάτοικος.

Ὁ μάντις Τειρεσίας ἐρχόμενος προσπαθεῖ νὰ
πεισῇ τὸν Κρέοντα, ὅτι δεινὰ κατὰ τοῦ οἴκου του
οἱ οἰωνοὶ λέγουσιν Ἄλλ' ὁ Κρέων δὲν πείθε-
ται. Καὶ τέλος ὁ Χορὸς τὸν πείθει, ὅτι πρέπει
νὰ μεταβῇ νὰ ἐξαγάγῃ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σπη-
λαίου καὶ νὰ θάψῃ τὸν Πολυνείκην. Σπεύδει ὄντως
ἐκεῖ ὁ Κρέων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται ὁ Ἄγ-
γελος καὶ ἀφηγεῖται εἰς τὴν Εὐρυδικὴν τὴν φοβερὰν
σκηνὴν. Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου εὐρεν ὁ Κρέων τὴν
Ἀντιγόνην ἀπηγγονισμένην καὶ τὸν Αἴμωνα θρη-
νοῦντα.

Ὅταν ἐνεφανίσθῃ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Αἴμων ἀνέσπασε
τὸ ξίφος καὶ ὤρμησε κατ' ἐκεῖνον, φεύγων δ' ὁ πα-
τήρ ἐσώθη ἀπὸ τὸ ξίφος τοῦ υἱοῦ. Ἄλλ' ὁ Αἴμων ἐμ-
πήγει τὸ ξίφος εἰς τὸ ἴδιόν του στήθος καὶ αὐτοκτονεῖ.
Ἡ Εὐρυδικὴ μαθούσα τοῦ μόνου υἱοῦ τῆς τὸν
θάνατον εἰσέρχεται εἰς τὰ δωμάτιά τῆς καὶ αὐτοκτο-
νεῖ.

Ἐπιφαίνεται τέλος ὁ Κρέων, εἰς ἐν κομίζουσι καὶ
τὴν σύζυγόν του νεκράν.

Κρέων

Ἄς ἔλθῃ, ἄς ἔλθῃ
τῶν δεινῶν μου τὸ κάλλιστον τέρμα
τὴν εὐκαίαν μοι φέρων ὑστάτην ἡμέραν·
ἄς ἔλθῃ, ἄς ἔλθῃ
ὅπως μὴ ἴδῃ τὸ ὄμμα μου ἄλλην ἡμέραν.

Χορὸς

Τὰ μέλλοντα μὲν ταῦτα καὶ περὶ αὐτῶν
φροντίζουσιν ἐκεῖνοι εἰς ἀπόκεινται·
περὶ τῶν νῦν δ' ἀνάγκη νὰ ληθῇ φροντίς.

Κρέων

Ἄλλ' ἐπευχθήθην ὅσα θέλω καὶ παθῶ.

Χορὸς

Μὴ μίτην εὐχου· οὐδεὶς δύναται θνητὸς
τῆς πεπρωμένης συμφορᾶς ν' ἀπαλλαγθῇ.

Κρέων

Τὸν μάταιόν με ἀπαγάγετε μακράν,
ὅστις, ὦ τέκνον, ἄκων σὲ ἐφόνευσα
καὶ σὲ καὶ ταύτην. Ποῦ ὁ τάλας νὰ τραπῶ;
Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα, τύχη δ' ἀπηνῆς
κατὰ τῆς κεφαλῆς μου, φεῦ, ἐνέσκηψε.

Χορὸς

Τοῦ εὐδαίμονος πρῶτιστον γνώρισμα εἶνε ἡ
[φρόνησις]
πρὸς θεοὺς δ' οὐδαμῶς ν' ἀσεβῶμεν ὀφείλομεν.
οἱ μεγάλαυχοι δ' ἀνδρες μεγάλας ποινὰς

Κρέων

Τῶν γάμων λύτης ἔσεται ὁ θάνατος.
Ἐνφ, ὁ χορὸς μετὰ τὴν ὥραιον αὐτὴν στιχομου-
θίαν ψάλλει, ἐμφανίζεται ὁ Αἴμων, ὁ υἱὸς τοῦ Κρε-
οντος καὶ μνηστὴρ τῆς Ἀντιγόνης. Μαθὼν δὲ τὸ
γεγονὸς ἔρχεται, νὰ πείσῃ τὸν πατέρα του, ὅστις
ἀρνεῖται νὰ πεισθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ υἱοῦ του, ἔστις
τῷ λέγει, πῶς ὀλοκλήρος ὁ λαὸς τῶν Θεβῶν δὲν

ἐκκαλυφθέντες κατεφάνησαν κενεὶ
οὐδέλωσ δ' εἶνε εἰς τὸν ἄνθρωπον αἰσχρὸν,
καὶ ἂν σοφὸς τις εἶνε νὰ διδάσκηται
καὶ νὰ μὴ ἐπ' μένῃ καθ' ὑπερβολὴν.
Ἴδὲ τὰ εἰς τὰς ὄχθας δένδρα' ἔσχα μὲν
εἰς τῶν χειμάρρων τὴν ἔρμην ἐνδίδουσι
τοὺς κλώνας τῶν δικτηροῦσι, τὰ δὲ μὴ
ὑποχωροῦνται ἀνασπῶνται πρόρριζα'

Ν. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ (ὡς Κρέων)

Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας καὶ Καθηγητὴς τῆς Ἑταιρείας
τῶν ἀρχαίων δραμάτων.

εἶνε σύμφωνος μετὰ τὴν διαταγὴν ποῦ ἔδωσαν. ἄλλ'
ὅτι δὲν ἔχει τὸ θάρρος ὁ λαὸς ἐκεῖνος νὰ δυσαρι-
στήσῃ τὸν βασιλεῖα του. Καὶ προσθέτει:

Αἴμων

Εἰς μίαν ἄρα μένην γνώμην πάτερ μου,
μὴ ἐπιμένῃς, ὅτι ὅσα λέγεις σύ,
καὶ ὄχι ἄλλος ταῦτα εἶνε τὰ ὀρθά.
Δὲ πάντες, ὅσοι ἐφραντάσθησαν
ἢ ὅτι μόνοι σκέπτονται αὐτοί, ἢ νοῦν
καὶ γλῶσσαν ὅτι ὑπὲρ πάντας ἔχουσιν,

ὁμοίως ἐν τῷ πλοίῳ ὅστις ἀκκμπτον
ἐντεινάς πόδα κατ' οὐδὲν ὑποχωρεῖ,
τὸ πλοῖον ἀνατρέπων πλέει τοῦ λοιποῦ
εἰς τὸν θυθὲν τοῦ πόντου. Τὴν ὀργὴν λογιστὸν
κατάστειλον, ὦ πάτερ, καὶ τὸ φρόνημα
μετάβλεψι, διότι, ἂν ν' ἀποφανθῶ
καὶ εἰς ἐμέ τὸν νέον ἐπιτρέπηται
ἀξιώματι, λέγω ὅτι ἀριστος
ἀνὴρ ὁ πάντα φύσει ἐπιτάμμενος
ἐὰν δὲ μὴ, καθέσσον τοῦτο σπάνιον,

Ἰσμήνη

Ἄλλ' ὅμως ἴσον τὸ ἁμάρτημα ἡμῶν.

Ἀντιγόνη

Θὰ ζήσης θάρρει τὴν ζωὴν μου δὲ ἐγὼ εἰς τοὺς
θανόντας ἔζωκα ἀπὸ πολλοῦ.

Κρέων

Αἱ κόραι αὗται τῶν φρενῶν ἐξέστησαν

Κρέων

Μὴ αὐτὴν λέγε' ἤδη ἔπαυσε τοῦ ζῆν.

Ἰσμήνη

Τὴν νόμφην θέλεις νὰ φρονεύσης τοῦ υἱοῦ;

Κρέων

Ἄγροὶ καὶ ἄλλων πρὸς σπορὰν ὑπάρχουσιν

Ἀντιγόνη

Η ΚΑ ΘΕΩΡΗ ΠΑΠΑ

ἢ διδάξασα τὸ μέρος τῆς Ἀντιγόνης

ἢ μὲν ὀρθίως, αὐτὴ δὲ ἐκ γενετῆς.

Ἰσμήνη

Τῶν δυστυχῶν αἱ φρένες, φεῦ, σαλεύονται,
καὶ δὲν τοῖς μένει οὐδ' ὁ νοῦς, ὅν εἶχον πρὶν.

Κρέων

Καὶ σοῦ αἱ φρένες, φαίνεται' ἐσαλεύθησαν
μετὰ κακῆς ὅτ' ἐκακώργεις ἀδελφῆς.

Ἰσμήνη

Ἄλ' ἄνευ ταύτης τί μοι ὠφελεῖ νὰ ζῶ;

Ἄλλ' ὄχι ζεῦγος, ὡς αὐτοί, εὐάρμοστον.

Κρέων

Κακὰς δὲν θέλω νόμφας διὰ τοὺς υἱούς.

Ἀντιγόνη

Πῶς σ' ἀτιμάζει, φιλιτα' Αἴμων, ὁ πατήρ!

Κρέων

Μεῖ ἐνοχλεῖτε σύ τε καὶ εἰ γάμαι σοι.

Χορὸς

Τῷ ὄντι θὰ στερήσης ταύτης τὸν υἱόν;

καὶ τοῦτο κέρδος· ὅστις ζῆ, καθὼς ἐγώ,
ὑπὸ μυρίων πιεζόμενος κακῶν,
δὲν εἶνε κέρδος δι' αὐτὸν ὁ θάνατος;
Τοιοῦτοτρόπως, δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον,
οὐδὲλω, εἶνε λυπηρὸν ἂν θάνατον
θὰ ὑποστῶ τοιοῦτον· ἀλλὰ τὸν νεκρὸν
ἐμομητρίου ἀδελφοῦ μου ἄταφον
ἂν ἠνευχόμεν. καίριον τὸ ἄλγος μου
θὰ ἦτο δι' ἐκεῖνο, ὄχι δι' αὐτά. —
"Ἄν δὲ μωρὰ σοι φαίνωμαι, ἐπίτρεψον
νὰ εἶπω τότε, ὅτι μόνος ἰς μωρὸς
μωρίαν νὰ μοὶ ἀποδώτῃ δύναται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΣΤΡΙΩΝΗΣ

Καθηγητὴς τῶν Ἑλλ. Γραμμάτων καὶ Προέδρος τῆς πρώτης
διδασκαλίαν ἀρχ. δραμάτων Ἑταιρείας

Ὁ Κρέων τότε μετὰ ὠραίαν πρὸς τὴν Ἀντι-
γόνην στιχομυθίαν, ἀπαγγέλλει τὴν καταδικὴν τῆς
δριστηκῆν Ἰδού δὲ καὶ ἡ Ἰσμήνη ἐρχομένη καὶ
θρηνοῦσα. Θέλει ν' ἀποθάνῃ μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς
ὡς μόνη πλέον μένουσα ἐν τῷ κόσμῳ ἐκ τῶν τέ-
κνων τοῦ Οἰδίποδος.

Ἰσμήνη

Μὴ με στερήσης, ἀδελφὴ μου, τῆς τιμῆς
κοινὸν νὰ εὗρω μετὰ σοῦ τὸν θάνατον
ἐξιλεῶσα τὸν θανάοντα ἀδελφόν.

Ἀντιγόνη

Δὲν θέλω, ὄχι ν' ἀποθάνῃς μετ' ἐμοῦ
μὴ ὅσα οὐτε ἔθιγες διεκδικῆς·
κίετος καὶ μόνος εἶμι χρ. τῶν.

Ἰσμήνη

Ἄλλ' ὅταν λείψῃς, τί ὁ βίος πρὸς ἐμέ;

Ἀντιγόνη

Τὸν Κρέοντα ἐρώτα, τὸν δεσπότην σου.

Ἰσμήνη

Τί ὠφελεῖσαι, ὅ-αν οὕτω μὲ λυπεῖς;

Ἀντιγόνη

Μὴ δὲν λυποῦμαι, ὅταν διὰ σὲ γελῶ:

Ν. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ (Τειρεσίας)

Τελούφοιτος τὰ Νομικά,
ἀξιωματικὸς ἐφιδρος τοῦ Πυροβολικοῦ.

τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀποτίσαντες λόγων
τὸ τί φρονεῖν ἐδιδάχθησαν ἤδη γηράσκοντες.

Καὶ μὲ τὰς λέξεις αὐτὰς λήγει τὸ ἀριστοῦργημα
τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ὅπερ ἐπανειλημμένως ἐν
πρωτοτύπῳ ἐδιδάχθη εἰς τὸ Στάδιον διὰ πρώτην
φορὰν, ἐνώπιον τῶν χιλιάδων λαοῦ καὶ ὑπὸ τὸ πε-
ριβάλλον τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ὀλόκληρον τὸν ἡμικύκλιον χώρον τῆς Σφεν-
δόνης τοῦ Σταδίου εἶχεν ἀποκλείσει σκηνή, ἀκρι-
βῆς ἀπομίμησις οὕτα σκηνῆς ἀρχαίου θεάτρου καὶ
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου κειμένη, ἐρ' οὐ καὶ ἡ ὄρχη-
στρα κατὰ τὴν νέαν περὶ ἀρχαίου θεάτρου θεωρίαν
τοῦ διαπρεποῦς διευθυντοῦ τῆν ἐν Ἀθήναις Γερ-
μανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Dörpfeld.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἀρχαίου δράματος ὀφείλεται
εἰς τὴν ἀπὸ δεκαετίας ὑφισταμένην Ἑταιρείαν πρὸς
διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων, ἥτις πάντοτε ἐπι-
τυχῶς ἀριθμεῖ καὶ ἦτις κατὰ τὴν περίστασιν ταύ-
την κατήγαγεν ἀληθῆ ἐπιστημονικὸν καὶ καλλιτε-
χνικὸν θρίσμα, ἀντηχῆσαντα εἰς ὅλον τὸν πεπο-
λιτισμένον κόσμον.

Κατὰ τὴν κοινὴν πάντων ὁμολογίαν, ἡμετέρων
τε καὶ ξένων, οἱ ἐρασιτέχνη, οἵτινες διερμήνευσαν
τοὺς διαφόρους χαρακτῆρας τοῦ ἀρχαίου ἀριστοῦρ-
γήματος, ἦσαν τέλειοι.

Ὡς Ἀντιγόνη, ἡ Κυρία Θεῶν Παπᾶ, ἐπῆρξεν
ἀληθῶς ἀξία θαυμασμοῦ τὴν διὰ τῆς τέχνης τῆς τε-
λειαν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν ψυχικῶν συναισθημάτων
καὶ συγκινήσεων, αἵτινες ταράττουσι τὴν ὑπερήφανον
ψυχὴν τῆν Ἀντιγόνης καὶ διὰ τὴν μετὰ λυ-
ρισμοῦ καὶ βαθυτάτης ὀδύνης ἰδίᾳ ἐκτέλεσιν τῶν
θαυμασιῶν θρήνων ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἢ ὀδηγηθῆ
ζῶσα εἰς τὸν τάφον τῆς.

Ὡς Κρέων ὁ ἀρχαιολόγος κ. Ν. Κυπρίσης
ἀναπαρέστησεν ἐξόχως τὸν δυσχερῆ καὶ ἐπίμονον
χαρακτῆρα τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν, κατορθώσας
διὰ τῆς μοναδικῆς του τέχνης καὶ τῆς τελείας φι-
λολογικῆς καὶ αισθητικῆς κατανοήσεως τοῦ δράμα-
τος νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὰς λεπτομερεστάτας ἐκφρά-
σεις, αἵτινες χαρακτηρίζουσι τὸν Κρέοντα ἐν τῇ

ἐπιβολῇ τῶν ἑαυτοῦ ἀρχῶν καὶ φρονημάτων καὶ νὰ
συγκινήσῃ, μέχρι δακρύων διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν θρηνωδῶν κομμῶν, οἵτινες ἐπιστέφουσι
τὸ τέλος τοῦ δράματος, καὶ καθ' οὓς ἰδίᾳ ἦτο ἁ-
μίμητος.

Ὁ κ. Κυπρίσης ἀπὸ δεκαετίας πρωταγωνιστῶν
καὶ διδάσκων ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ τῶν ἀρχαίων δραμά-
των, εἶνε ἀληθῶς ἐνεκὰ τῆς τελείας φιλολογικῆς
ἀρχαιολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς του μορφώσεως
ἡ ψυχὴ τοῦ ἀρχαίου δράματος καὶ ὁ κύριος ἐκτε-
λεστῆς τῆς μεγάλης ἰδέας τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ
ἀρχαίου θεάτρου.

Καὶ οἱ λοιποὶ ἐρασιτέχνη, ἡ Κυρία Μαυρομι-
χάλη, ὡς Ἰσμήνη, ἡ δις Θεοδώρα Ζάρα ὡς βασί-
λισσα, ἰδίᾳ δὲ ὡς φύλαξ ὁ κ. Ν. Τερζάκης καὶ
ὡς Τειρεσίας ὁ κ. Ν. Μαυρομιχάλης καὶ ὡς ἄγγε-
λος ὁ κ. Ἀριστείδης Ζήνων ἦσαν τέλειοι κάτοχοι
τῶν χαρακτῆρων, τοὺς ὁποῖους διέπλασαν καὶ ἐξε-
τέλεσαν.

Οὕτως ἔληξεν ἡ σεμνὴ πανήγυρις, ἐν ἣ παρ-
εστησαν 25 χιλιάδες θεατῶν, μετὰ τῶν ὁποίων
παρουρίσκοντο οἱ κράτιστοι ἀντιπρόσωποι τῶν φι-
λολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐπιστημῶν ὅλου τοῦ
κόσμου, οἵτινες ἀληθῶς ἐκπληκτοὶ παρετήρουν τοὺς
νεωτέρους Ἑλληνας, χειροκροτοῦντες ἐκάστην με-
γάλην ἰδέαν τοῦ ἀρχαίου δραματικοῦ μεγαλοῦργη-
ματος καὶ αἰσθανομένους βαθύτατα τὴν ὅλην διδα-
σκαλίαν τῆς Ἀντιγόνης, καίπερ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ
διδασκομένης.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς ἐγχεῖται ὁ θρίαμβος τῆς μεγά-
λης ἰδέας τοῦ κ. Μιστριώτου. Ὁ σοφὸς καθηγη-
τῆς, ὁ εὐγενὴς πρόμαχος τῶν μεγάλων ιδεωδῶν
καὶ παντὸς ἐπὶ ὑψηλὸν καὶ τίμιον ἔχει ἡ πατρίς
ἡμῶν, ὡς εἶνε ἡ Θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα, κατε-
νόησεν, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα δὲν ἐκτελοῦσι
τὸν προορισμὸν αὐτῶν διδασκόμενα μόνον ἀπὸ τῆς
καθηγητικῆς ἑδρας, ἀλλ' ὅτι διὰ νὰ ἀποδώσι καρ-
ποφόρα, ὀφείλουσι νὰ γείνωσιν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ
ὑφ' ὅλης τῆς κοινωνίας καὶ κατώρθωσεν τοῦτο διὰ
τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων δραμάτων ἀπὸ σκη-
νῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ, ἥτις καὶ διαφόρων φιλολο-
γικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν προβλημάτων ὑπισπνεῖ-
ται τὴν λύσιν, ὡς καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐπιβεβαίωσε
τὴν νέαν θεωρίαν τοῦ Dörpfeld. Μέχρι πρὸ ὀλίγων
ἐτῶν ἦτο ζήτημα καὶ ἡ ἐρμηνεία μόνον τῶν δρα-
μάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν χορικῶν, ἐν ᾧ τόρα διὰ τῶν
σοφῶν συγγραφεῶν καὶ ἐκδόσεων τοῦ κ. Μιστριώ-
του ταῦτα ἐγένοντο κοινὸν κτῆμα, τὰ δὲ χορικά,
ἀτινα ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἄλυτοι γρί-
φοι, ἤδη ἄδονται ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων καὶ
Ἑλληνίδων, ὡς νεώτερα ἄσματα.

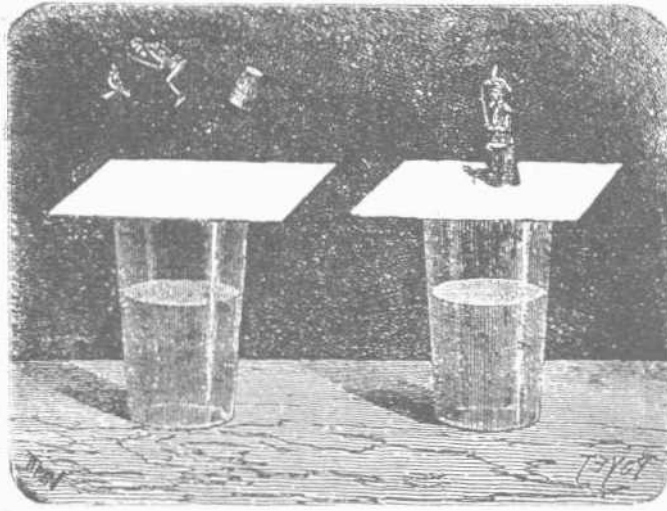
Ἰδού ἡ ἀληθῆς σημασία τοῦ μεγάλου ἔργου ὅπερ
ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπνευσιν τοῦ κ. Μιστριώτου καὶ
ὅπερ πολλακίς μέχρι τοῦδε ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα
καὶ ἰδίᾳ τόρα κατὰ τὸ πρῶτον Διεθνὲς ἀρχαιολογι-
κὸν συνέδριον, καθ' ὃ ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα
ἔθνη ἐθαύμασαν καὶ ἐχειροκρότησαν τὴν ἐξοχὸν δι-
δασκαλίαν τῆς Ἀντιγόνης, ἥτις θεωρεῖται εἰς τῶν
τηλαυγεστέρων ἀδελμάντων, οἵτινες ποτὲ ἐκόσμησαν
τὸ στέμμα τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Επήρεια ὕγρασις

Λάβετε ἐν ποτήριον, ἐν τῷ ὀπίῳ χύνετε ὕδωρ κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ μέρη, φροντίζοντες ὅμως, ὥστε τὰ χεῖλη αὐτοῦ νὰ εἶνε ἐντελῶς ξηρά. Θέσατε τότε ἐπ' αὐτῶν ἐν φύλλον χαρτοπαίγνιου μὲ τὸ γραμμῆνον αὐτοῦ μέρος πρὸς τὰ κάτω. Δέον ὅμως ὁ χάρτης οὗτος νὰ εἶνε πλατύτερος τοῦ στομίου τοῦ ποτηρίου καὶ νὰ ἐξέχη κατὰ τρία χιλιοστόμετρα περίπου ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ ποτηρίου. Τὸ μάκρος αὐτοῦ εἶνε ἀδιάφορον.

Ἀφήσατε οὕτως ἕσυχον τὸν χάρτην σας ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ὡς ἐγγιστα, ὅτε προσβιασθῆτε, ὅτι συνεπέα τῆς ὕγρασις, προσερχομένης ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ μέσον τοῦ χάρτου ἐκυρτώθη κάτωθεν καὶ συνεπέως ἄνωθεν ἐκοιλάνθη, ὡς ἐκ τῆς διαστολῆς, ἐνῶ τεύναντιον

τὰ ἐπιμήκη ἄκρη ἀνυψώθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν γειλέων τοῦ ποτηρίου.

Λάβετε τότε μετὰ προσοχῆς τὸν χάρτην, ὡς ἔχει ἐκ τινος γωνίας καὶ ἀνατρέψατέ τον ἐπὶ τοῦ ποτηρίου, δηλαδὴ θέτοντες ἤδη τὸ κυρτὸν μέρος πρὸς τὰ κάτω. Τότε τοποθετεῖτε ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς κυρτότητος καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον μικρὸν τινα φελλὸν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σχηματίζετε πρότερον σχισμᾶδα ἐν ἡ στερεώντε μικρὸν τι στήμα ἀνθρώπου ἐκ χάρτου, κατεσκευασμένου. Πρέπει ὅμως ἡ τοποθέτησις νὰ ἐνεργηθῆ ἐλαφρῶς καὶ προσεκτικῶς, ὥστε νὰ μὴν ἀλλοιωθῆ ἡ καυπύλη τοῦ χάρτου.

Ὁ ἀνθρώπινος σας, ὑπερῆρᾶνος ἐκεῖ ἰστάμενος καὶ ἐπ' οὗ θὰ βάλωσι πάντες οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρευρισκουμένων ἐκ περιέργειας, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, ἐνσκουμένης τῆς ὕγρασις, θὰ ἀνατιναχθῆ αἰφνιδίως, ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἄνω κάμψως τῆς κυρτότητος τοῦ χάρτου, πρὸς μεγίστην ἐκπλήξιν τῶν θεατῶν.

Φ. Π.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Ὁ κατὰ τῶν κωνῶπων πόλεμος

Ὅτι τὸ πτερωτὸν τοῦτο ζῴδιον εἶνε οὐ μόνον ὄχληρον καὶ ἀνυπόφορον ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον ἐκ τῶν νυγμάτων του, εἶναι λίαν γνωστὸν.

Ἐν ταῖς χώραις ταῖς ζέρημουμέναις ὑπὸ τῆς μαλα-

ρίας (ἐλώδους μιάσματος), καὶ περιοδικῶς κατατροχομένης ὑπὸ τοῦ κυτρίνου πυρετοῦ, ἡ ἐξυγιάνσις αὐτῶν κατορθοῦται δυσκόλως.

Τὰ πρὸς τοῦτο μέσα εἶναι τὰ ἐξῆς. Μὴ μεταχειρίζεσθε ὕδατα στάσιμα, ἐφοδιάσατε διὰ σκέπης ὄλας τὰς δεξαμενάς τῶν ὑδάτων καὶ ἐξολοθρεύσατε τὰς νύμφας (σκόληκες γενόμενοι εἶτα ἔντομα) διὰ χύσεως πετρελαίου. Φυτεύσατε εἰς τοὺς ἐγγύς τόπους τῆς δεξαμενῆς εὐκαλύπτους, διότι τὰ δένδρα ταῦτα διευκολύνουσι τὴν ἀποξήρανσιν τῆς γῆς καὶ ἐπομένως ἀντιδρῶσι κατὰ τῆς γενέσεως τῶν ἐλῶν, τῶν ἐστιῶν παντὸς μiasματικῶ ἔντομου.

Προκειμένου δὲ περὶ προφυλάξεως τῶν δωματίων καὶ τῶν ἀτόμων συνιστῶμεν τὴν χρῆσιν τῶν μεταλλινῶν ὑφασμάτων (εἶδος πλεκτοῦ καλλύματος σκέποντος ὄλο τὸ πρόσωπον) καὶ τὸ εἰδικὸν ἄριον δ' οὐ ἐφοδιαζόμενα θύραι καὶ τὰ παράθυρα ἐξωτερικῶς ὠφέλοισι πολὺ καλλίτερον τοῦ ἀντικωνωπίου (κουνουπιέρας) ὅπερ δὲν χρησιμεύει ἢ μόνον κατὰ τὴν νύκτα, ἀλλὰ καὶ τότε εἶνε ἐπιβλαβές, κατὰ τὸ θέρος, διότι δὲν ἐπιτρέπει εὐκόλως τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀέρος. Ἡ δὲ τοῦ χρῆσις τῆς προληπτικῆς κινήσεως ἐν τοῖς τόποις τῆς μαλαρίας, καθιστᾷ τὰ νύγματα ἀβλαβῆ ἀλλὰ δὲν τὰ ἐξαλείφει τελείως. Ἐν τούτοις μεταχειρίζεσθε ταύτην ἐλλείψει καταλληλοτέρου ἀντιφάρμακου.

Ὁ ἰατρός σας.

ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατασκευὴ γλυκυσμᾶτων Τρίγωνα

Κοπανίζουεν 100 δράμια ἀμύδαλα μὲ τὸς φλούδας μὲ 160 δράμια ζάχαρι, τὰ κοκκινίζουεν καὶ σπάζουεν 3 ἀγγὰ μὲ ὀλίγην φλούδα λεμονίου ἢ ὀλίγην κανέλλα. Τὰ δουλεύουεν ὄλα μαζῶ μὲ μία κουτάλα ξυλινῆν κατόπιν λαμβάνουεν 3 φύλλα (κροῦστα), τὰ περιγύνομεν μὲ ὀλίγον βούτυρον καὶ διπλώνουεν εἰς τρεῖς διπλαῖς τοῦ μάκρους. Τότε ρίπτουεν μία κουτάλι τῆς σούπας ἀπὸ τὴν ἄνω γέμψιν, καὶ διπλώνουεν εἰς τρίγωνα. Μετὰ τοῦτο ἀλείφουεν μία λαμαρίνα βούτυρον καὶ τοποθετοῦμεν τὰ τρίγωνα, τὰ ἀλείφουεν μὲ ὀλίγον, βούτυρον καὶ τὰ ψήνουεν εἰς φούρνον. Ἀφοῦ δὲ πάρουεν χρῶμα, ρίπτουεν ἐν χαρτίον ἐπάνω διὰ νὰ μὴ μαυρίσουεν, καρφώνουεν μὲ ἐν πιρούνιον, τὰ βουτούμε μετὰ εἰς τὸ σιρόπιον. τὸ ὁποῖον ἔχουεν κατασκευάσει μὲ 1, 100 δράμια ζάχαρι καὶ νερὸ 250 δράμια, ὁμοίως 1 1/2 λεμόνι, καὶ ἀφοῦ πάρη βράσι τὸ στραγγίζουεν καὶ τὸ μεταχειρίζομεθα.

Ῥοδοζάκχαρις.

Τρίβουεν καλῶς διὰ τῆς μῖα χειρὸς 100 δράμ. τριαντάφυλλον καθαρισμένον μὲ μίαν ὄκλαν ζάχαρι καὶ τὸ θέτουεν εἰς τὴν πυρὰν μὲ 400 δράμια νερόν. Ἀφοῦ βράσῃ καὶ δέσῃ, τὸ τοποθετοῦμεν εἰς μέρος κατὰ ἄληλον, μὴ λησμονοῦντες νὰ προσθέσωμεν 100 δράμια κρεμόριον.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ.)

Κατήλθομεν ἀμέσως ἐκ τῆς ἀλῆξης.

Ἀξιωματικοὶ τῆς ὑπηρεσίας κρατοῦντες σημειώσεις πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀρκιτὰ ὠρχίου καὶ διὰ κηφαρίου μετ' ἀνθῶν καὶ δεινδρυλλίων ἐστολισμένου ἀνδρόρου, ἐκινωοῦσι τὰ ὀνόματα τῶν προσκεκλημένων κατὰ Πρ οσειάς, καὶ ἐλθούσης καὶ τῆς σειρᾶς μας, εἰσέρχομεθα ἐνὶς εὐρείας ἐπιμήκους τετραγώνου διαμερίσματος, ὅπου καὶ τοποθετοῦμεθα ἀμέσως ἐν καλλίστῃ θέσει, πρὸ τοῦ χωρίζοντος ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐναντι ὁδοῦ, ἐνθα θὰ διήρχετο ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, σιδηροῦ νικηλιδωμάτος.

Πολλοὶ ξένοι καὶ ὁμογενεῖς ὡς καὶ ἀρκεταὶ κυριαὶ εἶχον ἤδη καταλάβει θέσιν, ἄλλοι δ' ἐξηκολούθουεν προσερχόμενοι καὶ μετ' ὀλίγων ἄπα; ἐκεῖνος ὁ χώρος ἐπληρώθη κόσμου. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐναντι ἡμῶν διώροφον οἴκημα ἦτο μιστὸν ξένων καὶ διπλωματῶν.

Τὰ στρατιωτικὰ σώματα εἶχον ἤδη σταματήσει εἰς τὰς οἰκείας θέσεις των, τὸ λοχγορόρον ἰπικὸν μὲ τὴν ὠραιάν παράστασίν του καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημά του εἶχε καταλάβει τὴν ὀπισθεν τοῦ τζαμίου μέχρι τοῦ πέραν ὑψώματος θέσιν, τὸ ἐρυθροῦν πικικὸν τῶν ζουζῶων ἴστατο ἀπὸ τῶν ἀνακτιῶν μέχρι τοῦ ναοῦ καὶ ἐμπροσθεν ἡμῶν εἶχε τοποθετηθῆ τὸ ἰδιαιτέρον τῆς φρουρᾶς τῶν ἀνακτιῶν μὲ πρσινήν ὠραιάν περβολὴν ἀλθβανικὸν τάγμα.

Τῆδε κακεισε περιήρχοντο ἐρίπτοι οἱ διάφοροι τῆς ὑπηρεσίας σωματάρχαι μὲ ὠραιὰς πλουσίας στολάς, δύο δὲ τρεῖς μουσικαὶ ἐκ περιτροπῆς διαρκῶς ἐπαίνειζν θούρα τεμάχια.

Ἦτο ἐνδεκάτη καὶ ἡμίσεια καὶ βροχὴ λεπτοτάτη ἤρξατο νὰ μᾶς περιβρέχῃ. Ράβδοι καὶ ἀλεξιβρόχι καὶ τὰ τοιοῦτα δὲν ἐπιτρέπονται ἐκεῖ, ἐπομένως ἔδει νὰ ὑποστώμεν τὸς συνεπέας μέχρις ὅτου τελειώτῃ ἡ τελετὴ καὶ ἂν εἴη ἡ βροχὴ καθίστατο ἐνσχηματικώτερη. Καὶ ὄντως μετὰ δέκα λεπτά βροχόμεθα ἐν ἔλῃ τῆ σημασίᾳ τοῦ πιπτοντος ἄνωθεν ἡμῶν ὕδατος καὶ κινήσεως μετ' ἀνηρυχίας κυκλοφορεῖ ἐν ἄπασιν ἡμῖν. Τί ὅμως νὰ κάμωμεν, διέξοδος δὲν ὑπῆρχεν. Ἀπερσάσαμεν ἄκοντες πάντες ἀνευ χρονοτριβῆς νὰ ὑποστώμεν τὸς συνεπέας καὶ τινες περὶ μαζιεύθημεν κάτωθεν ὑπαρχόντων τινῶν δεινδρυλλίων. Ἀλλὰ ἀπέναντι τῆς ἀπορᾶσεως καὶ τοῦ ὠρχίου ἐκεῖνος θεάματος, ὅπερ ἐμελλε κατὰ πρώτην δι' ἡμᾶς φορὰν νὰ ἐκτυλιχθῆ ἐκεῖ μετ' ὀλίγον δὲν μᾶς ἐμελλε κατ' οὐδὲν καὶ ἂν ἐμουσχευώμεθα καὶ μέχρι σαρκῶς.

Ἦδη δώδεκα παρὰ τέταρτον καὶ ὁ καιρὸς ὁ αὐτὸς καὶ ἐξηκολούθουεν ξένοι νὰ προσέρχωνται. Εἰς τὰς 12 καὶ 5 λεπτὰ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἔδει νὰ κατελθῇ καὶ ἕως τότε ποικίλα ἀντικείμενα καὶ θεάματα ἐφαιδρουν ἡμᾶς. Ὁ στρατὸς εἶχεν ἐξαισίως θεαματικῶς τοποθετηθῆ ἐκατέρωθεν καθ' ἕλον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ὁ μονάρχης τῶν Ὁσμανλίδων ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ διέλθῃ. Ἀπὸ τῆς ἀκρας τῆς ὁδοῦ, ἐνθα ἡ ἐξωτερικὴ πύλη τῶν ἀνα-

κτιῶν μέχρι τῆς ὀπισθίης ὁδοῦ τοῦ τζαμίου εἶχον παραταχθῆ, τὰ ζουζακὰ καὶ ἀλθβανικὰ τάγματα μὲ τὰς ὠραιὰς ἐρυθρὰς καὶ πράσινους περιβολὰς των, περίξ τοῦ ναοῦ εἶχε τοποθετηθῆ τὸ ὠραιὸν λοχγοφόρον ἰπικὸν, ἐν τῇ πλατείᾳ δὲ τοῦ τζαμίου ἡ ἔμπιστος φρουρὰ τοῦ Σουλτάνου.

Ἦτο 12 ὥρα καὶ ἤρξαντο προσερχόμενοι αἱ διάφοροι πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Ὁ τῆς πόλεως νομάρχης μετὰ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ του, ἐν μεγάλῃ στολῇ, ὁ πρόεδρος τῶν δικαστηρίων, ἐπίσης μετὰ τῶν ἀνωτέρων δικαστῶν, ὁ Διευθυντῆς τῆς αστυνομίας μετὰ τῶν γραμματέων του καὶ τῶν ἐν τέλει, οἱ ἀνώτεροι τιτλοῦχοι καὶ λειτουργοὶ βαθμοφόροι, οἱ ὑπουργοὶ καὶ τμηματάρχαι καὶ τέλος ὁ ἀρχιευνούχος καὶ ἀρχηγὸς τῶν γυναικῶν τῶν Ἀνακτιῶν, ὑψηλός, μ' λαφύς, εὐθυεινῆς καὶ ἀξιοπρεπῆς, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ μεγάλης καὶ σεβαστῆς ἀκολουθίας. Ἦδη δὲ ἐν δυσὶν ὠραιαῖς καὶ κλεισταῖς ἀμάξαις βραδέως κτείρουνται ἡ βρασιλευμένη τωρ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Σουλτάνου μ' ἑτέρων γυναικῶν καὶ εἶτα εἰ αὐτοκρατορ καὶ πρίγκηπες αἰτινες, καὶ λαμβάνουσι θέσιν πρὸ τῆς ἀριστερᾶς θύρας τοῦ ναοῦ, ἀναμίνοντες νὰ ὑποδιχθῶσι τὸν σιδακτὸν πατέρων.

Τὰ πάντα ἐφαιδρῶντο ἔτοιμα καὶ πάντες ἀνεμίνομεν τὴν Α. Μεγαλειότητα νὰ κατελθῇ, ὅτε διὰ πλοῦς στίχους ὑποσπισιῶν καὶ διαγ' ἐλεῶν τοῦ Σουλτάνου ἀναρπίνεται κα' ἐρχόμενος ἐκ τῶν ἀνακτιῶν καὶ ἐν τάξει μετὰ βήματος ρυθμικοῦ καὶ τελείᾳ μεγαλοπρεπείᾳ βαδίζοντας πρὸς τὸν ναόν, εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ὁποῖου παρατάσσεται ἐπιδεικτικῶς. Ὁ κῶδων τοῦ τζαμίου τότε ἤρξατο νὰ κρούῃ μετὰ ἠχητικῶν δονήσεων τὴν δωδεκάτην τῆς μ' σημερίας καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὠρχίου αὐτοῦ τεμένους μελωδ. καὶ γλυκυτάτη κατανοικτικὴ φωνὴ προσκαλοῦσα τοὺς πιστοὺς ὁμνιλιθὰς εἰς προσευχὴν, ἤρξατο ἀλουομένη. Ἡ λεπτὴ βροχὴ εἶχεν ἤδη καταπαύσει καὶ ἡ ἐν τῇ ἡρέμῳ καὶ γλυκυτάτῃ ἐκείνῃ φύσει ἀπέναντι τοῦ κλεινοῦ Βοσπόρου μεγαλοπρεπῆς αὐτῆ ἀνατολικῆς τελετῆς, μὲ ὄλους τοὺς τύπους καὶ τὴν οὐσίαν, εἶχεν ὄντως, καὶ τὸ ἐπιβάλλον, μεγαλοπρεπῆς καὶ θεῖον. Τότε ἄκρα ἡσυχία καὶ σιωπὴ καὶ τάξις ἐπεκράτει καὶ διὰ μῖα ἢ ἡμερῶν αὐτῆ ἐκπαῖ εἰς οὐρανομήκεις κραυγὰς καὶ πατάγους ἐπιτεινομένους ἐκ τῆς ἀνακρούσεως ὄλων τῶν μουσικῶν.

Τὸ ἰπικὸν τῆς ἀνακτορικῆς συνοδείας διέρχεται πρὸ ἡμῶν ἐν θερῶν καὶ κατόπιν ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀμάξα, συνοδευομένη καὶ ὀδηγομένη ὑπὸ πολυπληθοῦς σωρείας πιστῶν, οἵτινες ἐν ἀλλελαγμοῖς καὶ ζητωκραυγαῖς προπέμπουσι τὸν ἐκτυτῶν ἀνακτα διὰ προσευχῆν εἰς τὸν ναόν.

Εἰς τὴν προσθίαν θέσιν τῆς ἀμάξης ἐκάθητο ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας, παχύσαρκος καὶ λίαν εὐτραχῆς ἀήρ, ἐναντι δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ βάθος ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, ἀθῶνατος καὶ ἰσχνός, ἀλλὰ σύννους καὶ ἐπιβάλλον, ἐλαφρῶς κλίτων πρὸς τοὺς παρισταμένους πρὸ αὐτοῦ ξένους τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπισκοπῶν τὰ περίξ.

Πρὸ τοῦ ναοῦ πάντες οἱ ἐν τέλει ἀναμίνοντες ὑποβάλλουσι τὰ σιδη τῶν διὰ βαθείας κλίσεως τοῦ σώματος, οἱ υἱοὶ του ὑποδέχονται αὐτὸν ἐπὶ τῆς

εξωτερικής του κλίμακος, οι ύπουργοί των τών χειρειδών και είτα αφού ανήλθε τός τρεις - τέσσαρες βαθμίδας έστράφη και είδε περίξ αυτού και άμέσως είσηλθεν έν τῷ τζαμίῳ.

Η έν τῷ ναῷ διαμονή του, δεν διήρκεσε πλέον τῶν εἰκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας καθ' ἃ μεγάλη ήσυχία έπεκράτει έντός και έκτός αὐτοῦ. Ἐφού δέ εξήλθε και έχαιρέτησε τούς έξωθεν ίσταμένους, ανήλθε μόνος επί ὠραίας ανοικτῆς και ὄλως χρυσοποικίλου άμάξης, έξευγμένης δι' ὠραίου μεγαλοπρεπούς ήππου, και λαμβάνων είτα τὰ ήνία και ὠραίων μακρὸν μαστίγιον ήρξατο νά ήνιοχῆ ὁ ίδιος. Ἦτο ὠραιότατον τὸ θέαμα και ή επιστροφή του είς τὰ ανάκτορα έμπροσθεν ήμῶν ήτο έξόχως μεγαλοπρεπῆς και ὄλως μοναδική και επίβαλλουσα.

Μόλις ή τελετή αὐτή έπερατώθη διὰ τῆς επιστροφῆς τοῦ Σουλτάνου είς τὰ ανάκτορα, θέρυθος και άταξία έκικράτησε παντιῦ. Τὰ στρατεύματα ήρξαντο νά κινουῦνται πρὸς αναχώρησιν, άπειροι άμαξαι νά συνωστίζονται περίξ τῶν ανδρών τῶν ξένων και πάντες ν' αναζητῶμεν έν τῷ θορύβῳ και τῇ τέρβει τὸ ὄχημά μας.

Τέλος άκούω τὸν κ. Ἀκύλαν άναφωνῶντα μοι :
— Κύριε Πρίντζη, Κύριε Πρίντζη, εἰδῶ ή άμαξά μας, ὄριστε και λαβόντες θέσιν έν αὐτῇ, άπήλθομεν είς τὴν πόλιν.

— Αἶ, πῶς σᾶς έφάνη ή τελετή, μ' έρωτῶ τότε ὁ κ. Ἀκύλος.

— Ὁραία, πολὺ ὠραία και άξίζει τὸν κόπον νά ήθῃ τις ταύτην, διότι παρουσιάζει τὸ μεγαλεῖον, τὴν δύναμιν και μεγαλοπρέπειαν, ήν είχε τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος, ίδίως κατά τὴν πρώτην άκμὴν του, ὅτε εξήσκει έπιρροήν έν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἐφού δέ μετέβημεν έν τῇ Προσβεία, ὅπου ηῦχαριστήσαμεν διὰ τὴν παροχὴν τῆς τιμῆς ταύτης, ανεχωρήσαμεν εκείθεν διὰ νά γευματίσωμεν, καθόσον ήτο ήδη ή μία μετὰ μεσημβρίαν. Ἐνῶ δέ άπεχαιρέτων τὸν κ. Ἀκύλαν :

— Μπρὸ αδελφέ, ποῦ με άρίνεις, μοι λέγει, δεν έρχεσαι νά γευματίσωμεν μαζί, ὅπου έχω ὀρτύκια και σαντορινιὸ κρασί ; Γιατί λοιπόν τὰ ετοίμασα ; Ἄρκει ὅπου έξ αίτίας σου είδον τὴν ὠραίαν αὐτὴν τελετὴν και νά μή γευματίσωμεν και μαζί.

— Αἶ, καλά, τῷ λέγω, αφού έχεις ὀρτύκια, πηγαίνομεν. Ἄλλα είναι άρκετά ;

— Ὅα εύχαριστηθῆτε.

— Και ὄντως, μεταδάντες, διήλθομεν ὠραίον δι' ὀρτυκίων και έξαιρέτου θηραϊκοῦ οἴνου πρόγευμα.

Τὴν εποῦριον έπισκέφθη τινὰς έκ τῶν καλῶν μου συνδρομητῶν, τὸν κ. Δάρειον Πατριανόν, διατηροῦντα μέγα και ὠραίον κατάστημα πολυτελῶν επίπλων έν τῇ Μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Πέρα, τὸν κ. Κ. Στρογγύλον μεγαλέμπορον επίσης και προμηθευτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τὸς κ. Π. Βαρότοην, πρόεδρον τῆς Ἑλληνο-καθολικῆς Ἀδελφότητος και Ἰάκωβον Λαγνάδην, διακεκριμ. καθηγητὴν τῆς Γαλλικῆς, τὸν κ. Γ. Δαπόλαν, κάλλιστον και εύσεινήδητον μεγαλέμπορον τοῦ Πέρα, ένεκα τῆς μεγάλης καλαισθησίας και φιλοκαλίας του. τὸν κ. Ζαχ. Βονέλην ίατρόν, τὸν κ. Δημ. Ἰωσήφ Πιτόπουλον, μέγα προμηθευτὴν τοῦ

ρωσικοῦ αὐτοκρ. στόλου και άλλους και τὴν επαύριον κατήλθον είς Γαλατᾶ ὅπου επίσης έπισκέφθη τούς πολυαριθμοτέρους συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» μεταξύ τῶν ὁποίων τούς κ. κ. Ἰω. Ζωγράφον τραπεζίτην, Περικλῆν Φούλιαν, παραγγελιοδόχον, Ν. Βασιλάκη, δερματέμπορον, Χαρ. Κροῦσσον, ταμίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, τὸν κ. Θεόφιλον Χριστότομον, μεγαλέμπορον άτμοπλοῦνῶν είδῶν ὡς και πάντας τούς πράκτορας τῶν Ἑλληνικῶν άτμοπλοῦνῶν εταιρειῶν, και οἵτινες διατελοῦσιν ιδιαίτεροι φίλοι και συνδρομηταί άνέκαθεν τῆς «Φύσεως», τούς κ. κ. Θεόδ. Κουρμούζην, πράκτορα τῆς Νέας Ἑλλ. Ἀτμοπλοῦς τὸν κ. Μιχ. Κουμάκην, πράκτορα τῆς Ἐταιρείας Μακ. Δουλλ, τὸν κ. Γεώρ. Α. Δκνεζην, πράκτορα τῆς Ἐταιρείας Παντολέοντος, ὡς και τούς κ. κ. Εὔστρ. Παντελάκην και Κ. Σταλίδην ζαχαροπλάστην.

Ὁ κ. Δ. Πατριανός έχει ὠραίον επί τῆς Μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέρα κατάστημα πολυτελῶν επίπλων και άλλων είδῶν οἰκιακῆς χρήσεως, είναι tout-a-fait bon vivant και καθ' ἑλὴν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, κατατρίβει δὲ τὸν πλείστον καιρὸν είς τὰς έξοχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπου άρέσκειται dolcec far niente, νά διαμένη άπολαμβάνων τῶν ὠραίων νησιδίων τῆς μεγαλουπόλεως τὴν άπλετον δρόσον και τὴν ζωογόνον διὰ τούς ένθλιας ίδίως αὔραν και τούς ὠραίους ίχθῆς καταδροχθζων μετὰ συνιδείας έξαιρέτου, ὡς λέγει, πάντοτε οἴνου και τὸν μέγαں ὀμογενῆ νά προσποιήται ἄλλα περί γραμμάτων και σφοδολογίας οὐ φροντίς Ἴπο κλειδῆ οὐδὲως νά καταγίνεται άρέσκειται και τὸν καιρὸν νά χάνη; άρίνει τὴν φροντίδα ταύτην τοῖς τέκνοις και διαδόχοις αὐτοῦ. Είναι οὐχ ήττον εύγενῆς και φιλότιμος, ὑποδεχόμενος τούς πάντας μετὰ περισσῆς εύπρεσκειας, αλλά λησμονεῖ ή μάλλον θέλει νά λησμονῆ τὰς πρὸς τὸ γένος και τὴν θρησκείαν ὑποχρεώσεις παντὸς ὀμογενοῦς. Οἱ αδελφοί Στρογγύλοι μεγαλέμποροι και προμηθευταί τοῦ Σουλτάνου διατηροῦσι δύο ὠραία καταστήματα ὀλίγον παρέκει και έτερον είς τὴν συνοικίαν τοῦ Γαλατᾶ, εργάζονται πάνυ καλῶς μετὰ φιλοκαλίας και καλαισθησίας και είναι έντελῶς ἄ.θρωποι τῆς εποχῆς, δι' ὅπερ τούς αγαπῶσι και ὑπολήπτονται πάντες και δεν έννοοῦσι παντάπασιν νά παρεκλίνωσι τῆς εὐθείας, ήν αρχήθειν έχράραξαν ἰδοῦ. Ἐπισκέφθη μετὰ μεσημβρίαν τινὰ αὐτοῦς και ηῦχαριστήθην έκ τῶν είδῶν και τῆς τάξεως έν τῷ καταστημάτι τῶν ! Ἐθαύμασα δὲ ὠραίαν δωδεκάδα έγγρῶμων κατεσκευασμένων και δισκευασμένων διὰ μοναδικῆς έξαισίας τέχνης νέων και τοῦ συρμού ὑποκαμίσων έκ διαφόρων ὑφασμάτων και μετ' άπορίας ήρώτησα αν είναι Εὐρωπαϊκά και ποίας βιομηχανίας.

— Ἐδῶ κατασκευάζονται, Κύριε Πρίντζη, μοι άπαντὰ μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας ὁ κ. Στρογγύλος, έχομεν έκτακτον και μοναδικὸν εργοστάσιον ὑποκαμίσων ένταῦθα και ταῦτα είναι παραγγελία τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

— Ἄ, μάλιστα, τώρα έννοῶ, είπον δι' αὐτὸ ή έκτακτος και έπιμελημένη αὐτὴ εργασία και τὰ μοναδικὰ αὐτὰ ὑφάσματα.

(*Ἐπεται συνέχεια)

ΤΟ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

— Ναι, αγαπητή μου, δὲν δυσκολεύομαι νά σοῦ δηγηθῶ τὴν ιστορίαν ταύτην, δι' ἣσὲ δεν έχω μυστικά, αφού και σὺ μοι έχμυστηρεῦσαι τὰ πάντα. Ἄλλως τε δεν είναι ἀληθές, ὅτι τοῦτο μᾶ: άνακουφίζει ὀλίγον ;

Ταῦτα έλεγεν ή Κυρία δὲ Καρμίλ είς τὴν φίλην τῆς Κυρίαν δὲ Πραμέ, ήτις ετοποθετεῖτο πλησίον τῆς φίλης τῆς έκ περιεργείας, ἵνα καλύτερον τὴν άκούσῃ.

— Λοιπόν, εξηκολούθησεν ή πρώτη, πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν, έπιστρέφουσα είς τὴν οἰκίαν μου, έκ τινος έμποριοῦ καταστήματος, ὅπου είχον μεταβῆ πρὸς αγορίαν πράγματὸς τινος αἵφης παρετήρησα, ὅτι μοι έλειπε τὸ πορτοφόλιόν μου. Βεβαίως τὸ πρᾶγμα δεν θά ήτο σοβαρόν, εάν έν αὐτῷ ὑπῆρχον μόνον χρήματα. Ἄλλα δυστυχῶς ὑπῆρχε και επιστολή τις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ γνωστοῦ τινος προσώπου, άφρονος δυστυχῶς, ής ήδύνατο νά κάμη πολὺ κακὴν χρῆσιν διὰ τὴν ὑπόληψίν μου ὁ κάτοχος αὐτῆς. Θεέ μου ! γνωρίζεις τὸν σύζυγόν μου και πόσον προσπαθῶ νά τὸν κρατῶ έντός τῶν ὀρίων τῆς τιμίας ζηλοτυπίας. Ἄλλ' ή επιστολή αὐτὴ είς χεῖρας ξένου προσώπου ήδύνατο νά με καταστρέψῃ. Βεβαίως δὲ ή άπερικοφία μου αὐτὴ ήτον άσυγχώρητος, διότι ὤφειλον τὴν επιστολὴν ταύτην νά εξαφανίσω άμέσως. Ἐπέπλητον μέχρι άπαισιτίας έμαυτὴν, αλλά τί νά κάμω; διόρθωσις δεν έφαινετο οὐδαμῶς. Φαντάσθητι τὴν θέσιν μου, αγαπητή μου.

— Πράγματι, εἶνε φοβερόν τὸ πάθημά σου, και τί άπέγεινε ; τί έκαμες ; έρωτᾶ ὑποκριτικῶς άδημονοῦσα ή Κυρία δὲ Πραμέ.

— Ἄκουσον τὴν επαύριον πρωΐαν, ή θαλαμηπόλος μου μοι λέγει, ὅτι είς Κύριος, ξένος έπιμένει νά με ἰδῇ τὴν ἰδίαν και ἰδιαιτέρως. «Ἰδιαιτέρως» έψιθύρισα. Ὀλίγον έλειψε νά λιποθυμῶ. Εὐτυχῶς ὁ σύζυγός μου είχεν έξέλθει ένωρίτερον και σκεφθεῖσα ὀλίγον :

— Τί είδους ἄνθρωπος είναι ; ήρώτησα τὴν θαλαμηπόλον μου.

— Εἶς καλοενδεδυμένος. Κύριος, μοι άπαντὰ, Ἰδοῦ και τὸ έπισκεπτήριόν του.

Ἄνεπνευσα ὀλίγον. Ἐάν ήναι εύγενῆς, τουλάχιστον, ή τιμὴ μου θά εσώζετο, έσκέφθη λαμβάνω δὲ άμέσως τὸ έπισκεπτήριον και αναγινώσκω :

Εὐγένειος Βαμάρ.

*Ὁδὸς Μαρτινὸν ἄριθ. 14.

Δεν τὸν έγνώριζον ! Εν τούτοις είπον άμέσως είς τὴν θαλαμηπόλον μου νά τὸν εἰσαγάγῃ.

Ἦμην φοβερὰ έστενωχωρημένη. Καί προσποιηθεῖσα, ὅτο αναλαμβάνω θάρρος, εισέρχομαι είς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ὅπου είχεν ήδη

εἰσέλθει ὁ Κύριος και ὑποκλίνομαι έκ καθήκοντος πρὸ αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος επίσης βαθύτατα ὑπεκλίθη, ὀλίγον μάλιστα περισσότερον τοῦ δέοντος και αὐθωρεῖ τὸν έψυχολόγησα. Καλὸς ἄνθρωπος ήδη μεσήλιξ, καλοενδεδυμένος οὐχί και τόσον τοῦ συρμού, έτοιμος δὲ νά μοῦ παράσῃ έκδούλευσιν.

— Κυρία, μοι λέγει με ψυχρὸν ὕρος, και παρατηρῶν με προσεκτικῶς και μετὰ περιεργείας, χθές ὅτε άνέρχεσθo είς τὴν άμαξάν σας, έξέρχόμενη έκ τινος καταστήματος, παρὰ τὴν Πλατείαν τῆς Μαγδαληνῆς, αφήσατε νά πέσῃ τὸ πορτοφόλιόν σας. Μὴ βλέπων δὲ οὐδένα νά τὸ περιμαζεύσῃ, τὸ έλαθον ἐγώ, άλλ' είχετε ήδη φύγει.

— Ἄ, και, σᾶς εύχαριστῶ πολὺ, τῷ άπήνησα εύγενῶς, κρύπτουσα τὴν ὑποψίαν μου, και ήλθετε βεβαίως νά μοι τὸ δώσητε ! Ἄ, ε'σθε, πολὺ εύγενῆς, Κύριε.

Ἦ καρδία μου έπαλλε και είς τούς ὀφθαλμούς του άνεγίνωσκον ήδη, ὅτι είχεν αναγνώσει τὴν έντός επιστολὴν και ὅτι ήμην ὄλως ὑποχειρίος του. Ἐνῶ δὲ ἐγώ ήρυθρίσουν, αὐτὸς εξηκολούθει νά με παρατηρῇ μετὰ περιεργείας και έν τέλει εξήγαγεν έκ τοῦ θηλακίου του τὸ πορτοφόλιον, ὅπερ δεικνῶν μοι :

— Είναι τὸ πορτοφόλιόν σας ; μοι λέγει. Ἐχάρην, εἶταινα δὲ τὴν χεῖρα, ὅπως τὸ συλλάβω, αλλά προλαμβάνων αὐτός, τὸ έθεσεν έκ νέου είς τὸ θηλακίον του έπιτηδείως και μοι λέγει ὄλως άπαθῶς :

— Ἦ τύχη ένλοτε, Κυρία, κάμνει παράδοξα πράγματα. Μὴ βιάζεσθε και τόσον.

— Μπα ! τῷ λέγω τότε άγανακτοῦσα άμέσως και έν θυμῷ και τί έννοεῖτε ; λοιπόν, Κύριε ;

— Συγγνώμην, Κυρία, έπαέλαβε μετὰ τῆς αὐτῆς ψυχρότητος αλλά εύγενῶς. Εἶχον πρὸ ὀλίγου τὴν πρόθεσιν νά σᾶς έπιστρέψω τὸ πρᾶγμα σας, ὅπερ δι' ἡμᾶς είναι ὕψιστος σπουδαιότητος, άλλ' ήδη ήλλαξα γνώμην. Τότε δὲ μόνον σκοπεῶ νά σᾶς τὸ δώσω, άκέραιο και ὡς τὸ εὔρηκα, ὅταν έλθῃτε αὔριον είς τὴν οἰκίαν μου κατὰ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν. Ἐχετε τὸ ὄνομά μου και τὴν διευθυνσίμ μου είς τὸ έπισκεπτήριόν μου. Εἰς τὰς τρεῖς λοιπόν αὔριον σᾶς αναμένω. Χαίρετε.

Κλίνας δ' έν τάχει, έχοιρέτησε και άπήλθε, χωρὶς νά λάβω καιρὸν νά τὸν αναχατήσω.

— Ἄ ! τὸ τέρας τῆς φύσεως, άνέκραξεν ή Κυρία δὲ Πραμέ και εἶπε, ὅτι ήτο ὠραῖος νέος ! εύγενῆς !

— Τὸ εἶπα ; δεν ένθυμοῦμαι, έπιέπε ζηρῶς ή Κυρία δὲ Καρμίλ, αλλά τί με τοῦτο ; ὅπου με άφήκεν είς ἄκρον τεταραγμένην, ὅστε τὴν επαύριον δεν είξερν τί μέρος νά λάβω. Τί νά έκαμνον λοιπόν ; Ὁ κ. δὲ Καρμίλ, ὁ φυσικός μου ὑποστηρικτῆς, άκριβῶς ήτον ὁ μόνος, ὅστις ήδύνατο νά με βοηθήσῃ, αλλά φεῦ ! ἴσα ἴσα αὐ-

τός, αὐτός ἐπρεπε οὐδὲν νὰ γνωρίζῃ. Ὑπελείπετο ἡ ὁδὸς τῆς ἀστυνομίας. Ἀλλὰ τὰ αἰσθηματὰ μου οὐδόλως μοι ἐπέτρεπον νὰ διηγηθῶ εἰς ἀστυνομόν, καὶ δὴ ἀγνωστόν του, τὰ γεγονότα ταῦτα. Τί νὰ κάμω;

Μετὰ πολλὰς διακυμάνσεις καὶ σκληρὰς, σκληροτάτας, σὲ διαβεβαιῶ, δοκιμασίας, κατὰ τὴν ὀρθοίαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκείνου ὡραν ἀνεχομένη, ὅπως τεθαρημένη, ἀλλὰ ὡρὰ καὶ ἀπελπισ, τὴν κλίμακα τῆς εἰκίας του, μετὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ λάβω ὀπίσω τὸ πορτοφόλιόν μου καὶ νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν τιμὴν μου, μετὰ σθένους! Ἀλλὰ, θεέ μου! πόσας βαθμίδας ἀνήλθον! Διέμενον εἰς τὸ πέμπτον πάτωμα, ἀγαπητῆ μου καὶ ἐνῶ ὅλοεν ἀγρηχόμεν καὶ ἐπλησίαζον πρὸς τὸν οὐρανόν, μοι ἐφαίνετο ὅτι κατηρχόμεν πρὸς τὴν κόλασιν. Εἶχα δὲ περιβληθῆ μαύρην ἐσθῆτα, ἡμι-πένθιμον καὶ ἐφόρουσαν πέπλον πυκνὸν λιλά, διὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίζωμαι εὐκόλως. Ὁμοιάζον ἴσως πρὸς ἑραπίτιδα νοσοκομείου.

Τέλος φθάσακα πρὸ τῆς κατηραμένης θύρας τοῦ τέρατος αὐτοῦ τῆς φύσεως, ὡς τὸν ὀνόμασας ἀγαπητῆ μου, ἀμέσως ἡ θύρα ὑπεχώρησε καὶ χωρὶς νὰ μοι ζητήσῃ τὸ ὄνομά μου, εἰσῆχθη πᾶν εὐγενῶς, ἐν εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ, μετρίως διεσκευασμένη καὶ ἀπολύτως ἐν ἡμέρῃα διατελούσῃ. Ἄκρα ἡσυχία ἐπεκράτει.

— Ἐδῶ ἡ κόλασις μου, ἐψιθύρισα, ἐν ἀγανακτικῆσι. Τώρα θὰ παρουσιασθῆ καὶ ὁ διάβολος!

Καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ φανῇ. Μὲ ἐπαρκῆ δὲ καλαισθησίαν καὶ εὐγένειαν παρουσιασθεὶς, ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν καὶ πάλιν, ὡς χθὲς καὶ μοι λέγει ἀμέσως ὅπως ἐλευθέρως καὶ μετὰ πολλοῦ θάρρους ὡς νὰ ἐγνωρίζομεθα πρὸ καιροῦ.

— Σὰς εὐχαριστῶ, Κυρία, διὰ τὴν ἀκρίθειάν σας, καὶ ἐλπίζω νὰ συνενσηθῶμεν ἤδη καλῶς, ἀλλὰ, σὰς παρακαλῶ, ἀφαιρέσατε τὸ θέλον σας καὶ αὐτὸν τὸν πῖλον, ὅστις μᾶς ἐνοχλεῖ. Δὲν εἶμαι χαμερπῆς καὶ κοινός; ἄνθρωπος βεβαιωθεῖτε.

Καὶ ἐν ταυτῷ μοι ἀφῆρσε πολὺ ἐπιτηδείως ἀφοῦ μὲ ἀπεστόμωσε διὰ τοῦ τρόπου του, ἀμφότερα καὶ χωρὶς νὰ λάβω καιρὸν νὰ τὸν ἐμποδίσω ἀλλ' οὔτε καὶ ἠδυνάμην νὰ πράξω οὐδὲν, διότι, σὲ βεβαιῶ ἀγαπητῆ μου, εἶχα γίνῃ κἀτωχρος καὶ πελιῶνῃ, ἐπὶ τοιοῦτῳ τολμηρῷ ἀκούσματι, αἰ δὲ αἰσθήσεις μου σχεδὸν δὲν ἐλειτούργουν· δὲν τὰς ἤσθανόμην.

Ἦτον ὁ πραγματικὸς δαίμων μου, ὁ κυρίαρχος τῆς στιγμῆς.

Εἶτα δὲ, ἀμέσως μοι λέγει:

— Καὶ αὐτὴ ἡ κτένα περιττὴ εἶναι· καὶ χωρὶς νὰ ἀντιληφθῶ περισσότερα ἤσθάνθην τὴν κόμην μου διαλυομένην καὶ διολισθηθῆσαν ψυχρῶς εἰς τοὺς ὤμους μου καὶ μέχρι τῶν γονάτων ὡς ὄφιν περιβάλλοντά με. Γνωρίζεις δὲ ὅτι ἔχω κόμην πυκνὴν καὶ μακροτάτην: Ἰδέ!

Λαμβάνων δὲ αὐτὴν καὶ ἐξετάζων μετὰ προ-

σοχῆς καὶ εὐχαριστήσεως μεταξὺ τῶν χειρῶν του:

— Ἐχουμασία κόμη! μοι λέγει, σὰς καθιστᾷ ὄντως ὡραῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ· εἴθε θησαυρὸς ἀνεκτίμητος.

— Κάποιος μανιακὸς, ἐσυλλογίσθην, χωρὶς νὰ τῷ ἀπαντήσω, καὶ ἀνέμεινον τὰ παραιτέρω.

— Δὲν πιστεύω νὰ θιάζεσθε, ἐπέειπεν, σταθεῖτε ὀλίγον.

— Ἀλλὰ, Κύριε, νομίζω, ὅτι ἤλθον ἐδῶ διὰ τὸ πορτοφόλιόν μου, τῷ λέγω τέλος ἀδημονοῦσα.

— Ἀμέσως, Κυρία, μὴ ἀνησυχεῖτε, θὰ τελειώσωμεν ταχέως, σὰς βεβαιῶ, μοι ἀπαντᾷ, δὲν εἶνε τίποτε. Θὰ εὐχαριστηθῆτε.

Καὶ ἐν ταυτῷ πλησιάζει τὸ ἠλεκτρικὸν κομβίον, πιέζει καὶ αὐθωρεῖ ἡ ὀπισθὲν μου εὐρισκομένη θύρα ἀνοίγεται καθ' ὄλοκληρίαν.

— Μὴ κινεῖσθε! διέταξε. Καὶ ἐν ταυτῷ πηγαινέται πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ λαμβάνει ἐν κορδόνιον. Μικρὸς κρότος ἠκούσθη... κλάκ.

Ἐστράφη ἐκπληκτος.

— Ἀκόμη μίαν φοράν ἐπιλέγει. . . κλάκ, αἰφνιδίως ἠκούσθη καὶ πάλιν ἑτερος κρότος ἐκ τινος μικρᾶς φωτογραφικῆς μηχανῆς ἐκτῆς θύρας τοῦ παρακειμένου ὀψωματίου.

— Τώρα... μοι λέγει, καθήσατε, νὰ ἡμιλήσωμεν.

Ἦρξιζα νὰ τρέμω. Ἀπωλέσθη, ἐσυλλογίσθην, θεέ μου, μὲ ἐφωτογράφισαν!

— Μὴ φοβεῖσθε, ἐξηκολούθησε, δὲν ἔχετε τίποτε νὰ χάσητε.

— Μὰ λοιπόν, τῷ λέγω, τί θέλετε ἀπὸ ἐμέ; Ἦδη μ' ἔχετε φυλακισμένην καὶ δεμένην καὶ ἐκτεθειμένην. Τί ἄλλο ἀπαιτεῖτε, ὅτε μοι τὸ πορτοφόλιόν μου, νὰ φύγω ἐντεῦθεν.

Καὶ ἐν αὐτῇ: Ὁ δῆμιός μου! ἐπανελάμβανον ἐξηκολουθητικῶς.

— Τὸ τέρας τῆς φύσεως! ὁ ἄτιμος! ὁ ἄθλιος! ἐπέειπε τότε ἡ κυρία δὲ Πραμιέ, ἀδμενοῦσα ἐξ ἀγανακτήσεως.

— Οὐχί! μᾶλλον ἄγγελος καὶ τιμιώτατος καὶ σωτὴρ μου ἀπάντησεν ἡ Κυρία δὲ Καρμίλ καὶ ἤκουσον ἤδη, ἀγαπητῆ μου, τὴν συνέχειαν, διότι ἄλλο ἐπερίμενον καὶ ἄλλο εἶδον, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν.

Πάραυτα τότε δίδουσά μοι τὸ πορτοφόλιόν μου:

— Νὰ ἦσθε εὐχαριστημένη, ὅτι ἐπέσατε εἰς χεῖρας μου, μοι λέγει καὶ ὄχι εἰς ἄλλου. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον, τοὺς ὁποίους ἀποφεύγετε καὶ ἐν τούτοις εἶναι καλῶν διαθέσεων καὶ ἄλλοι εἰς τοὺς ὁποίους ἐμπιστεύεσθε καὶ ἐν τούτοις εἶναι ἐχιδναί.

Πλησιάζων δὲ πρὸς με:

— Σὰς παρακαλῶ, μοι λέγει, ἀφήσατε νὰ διευθετήσω τὴν κόμην σας, ἀφοῦ χωρὶς νὰ σὰς ἐρωτήσω, ἐγὼ αὐτὸς αὐτοβούλω; τὴν ἔλυσα, καὶ θὰ σὰς εἶπω διατί.

(*Ἐπεται τὸ τέλος)

ΑΙ ΔΥΟ ΣΤΕΝΑΙ ΦΙΛΑΙ

— Περιέργον, Μαθίλδη, γηράσκοντες τὸσά χρόνια ζητοῦμεν συζύγους καὶ ἀκόμη δὲν κατορθώσαμεν νὰ εὐρωμεν!

— Σιώπα, νὰ μὴ σ' ἀκούσῃ αὐτὸς ὅπου ἐρχεται καὶ μᾶς πάρῃ δι' ἀπελπισμένης!

— Ἰσα, ἴσα νὰ ἴδῃ, ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ μὴπως...

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Ποία διαφορὰ μεταξὺ ὑπηρετοῦ καὶ κυρίου;

— Ὅτι ἀμφότεροι τρώγουν, πίνουν καὶ κενεῖν κενεῖν, ἀλλὰ πάντοτε πληρῶναι ὁ δεύτερος καὶ γελαῖ ὁ πρῶτος.

Εἰς ἀστυφύλαξ συνέλαβε προχθὲς λωποδότην τινὰ ἐν κρηπίδι.

— Σὲ συνέλαβα μ.θυσμένον, τῷ λέγει ἐν χαρῇ ὁ πρῶτος.

— Καὶ νομίζεις, θὰ μὲ συνέλαβον ποτέ, ἂν δὲν ἤμουν μεθυσμένος, τῷ ἀπαντᾷ ὁ δεύτερος.

Ἐκλᾶψαν παρὰ τινος κλεπτρίως ἀσπρόρρουχα τινὰ ἐνῶ τὰ εἶχεν ἐθέσει εἰς στέγνωσιν καὶ ἀνεφερε τὸ γεγονός εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Δύνασαι νὰ μᾶς εἴπῃς, τί χαρακτηριστικὸν εἶχον τὰ ἀσπρόρρουχα; τὴν ἐρωτᾷ ὁ ἀστυνόμος.

— Μάλιστα, ἦσαν ὅλα ἀκόμη βριγμένα, τῷ ἀπαντᾷ ἡ ἀρελῆς γυνὴ, δὲν εἶχαν στεγνώσει.

Ἐν τινι παντοπωλείῳ παρουσιάζει ὁ κύριος πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ δυσανάγνωστον ἐπιστολὴν πρὸς ἀνάγνωσιν.

— Εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ διαβάσω τοιαύτην κακογραμμένην ἐπιστολὴν τῷ λέγει ὁ δευτερος.

— Πράγματι! πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς ἐντελῶς ζῶν διὰ νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν νὰ καθῆται νὰ τὴν ξενοχίτῃ.

Καὶ μετ' ὀλίγον:

— Γιὰ φέρ' τὴν νὰ προσπαθῆσω ἐγὼ.

Παράδοξο; ἀπάντησις.

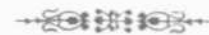
— Δὲν μοῦ λέγεις, μμμμά, δικτὶ ἡ ὁμιλία μὲς λέγεται μητρικὴ ἢ γλωσσικὴ καὶ ὄχι πατριτικὴ ἢ γλωσσικὴ;

— Διότι αἱ γυναῖκες μαθάνουν τὴν γλῶσσαν εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ ὄχι οἱ ἄνδρες εἰς τὰς γυναῖκας.

— Δὲν μοῦ λέγεις, Μαθίλδη, πόσους προτιμᾶς τοὺς ξανθοὺς ἢ τοὺς μελαγχρῖνους, ἠρώτα αὐτὴν εἰς φίλῃς ξανθός.

— Νὰ σοῦ εἶπω, φίλε μου, προτιμᾷ τοὺς μελαγχρῖνους ἅμα ἐμὶ μὲ τοὺς ξανθοὺς.

ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΦΥΣΕΩΣ."

← ΖΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΥΛΟΓΡΑΦΕΙΑΙ →

Κατασκευάζονται εις τὸ ἐσχάτως ἰδρυθέν τέλειον ἡμῶν ἐργαστήσιον. Τελεία ἀπομίμησις φωτογραφίων ἢ ἐν τὸ ὕπνω εἰκόνων ἐπὶ ζιγκοῦ.

Τιμαὶ συμφέρουσαι. Διὰ τὰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ τὰ συγγράμματα, ἰδιαίτεροι συμφωνεῖται λίαν ἐκπεσμένων τιμῶν.

"Ἀπαντα τὰ ἐργαλεῖα, μηχαναὶ καὶ ὕλικά τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῶν προέρχονται ἐκ Γερμανίας καὶ εἶνε ἐκτάκτου τελειότητος. Ἐπίσης καὶ τὸ διὰ τὰς ζυλογραφίας ζύλον εἶνε μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμῶν δὲ προμηθεύονται οἱ ζυλογράφοι καὶ σφραγιδογράφοι.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ

Ἐνοικιάζονται ἢ καὶ πωλοῦνται διάφοροι ζιγκογραφεῖν, γυλκογραφεῖν καὶ ζυλογραφίαι μεταχειρισμένοι. Πλουσιωτάτη συλλογὴ ἄνω τῶν 2000 εἰκόνων, Ἐπιστημονικαί, Καλλιτεχνικαί, Τοπογραφικαί, Προσωπογραφικαί, Φανταστικαί, Ἀλληγορικαί Γελοιογραφικαί, Κοσμημάτων, εἰκόνες Μυθιστορημάτων καὶ Διηγημάτων, τοῦ Ρωσσο-Ἰαπωνικοῦ πολέμου κ.τ.λ.

Ζητήσατε πρὸς ἐκλογὴν τὸ Δειγματολόγιον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Οἱ κ. κ. Ἐμποροὶ, βιομηχανοὶ, ἐργαστασίωχοι, καὶ ὅλοι οἱ ἐπαγγελματίαι, δύνανται νὰ εὐρωσι εἰς τὴν μοναδικὴν συλλογὴν ἡμῶν δείγματα εἰκόνων πρὸς κατασκευὴν ζιγκογραφίων καὶ ζυλογραφίων, διὰ τὰς ρεκλάμας τῶν καὶ τὴν διαφήμησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων αὐτῶν.

Πλήρης συλλογὴ καλλιτεχνικῶν ἄνω εἰκόνων ἐκ Γαλλικῶν, Ἀγγλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν πρωτοτύπων, ἀγιογραφίων, ἔργων διατήμων ζωγράφων, σημειῶν, σημμάτων, συμβόλων, νομισμάτων ὅλων ἐν γένει τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, συμβολικῶν παραστάσεων ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ πρὸς τοῦτοις διαφόρων τίτλων, κοσμημάτων καὶ ἐπικεφαλίδων (art nouveau καὶ fantasia) δι' ἐφημερίδας, περιοδικὰ, διὰ στολισμὸν ἐξωφύλλων συγγραμμάτων, διὰ φακέλους ἐπιστολάς κτλ.

Εἰδικὴ συλλογὴ ὀψοκαταλόγων (menu) προσκλήσεων γοροῦ (bals), γευμάτων, προγραμμάτων ποδηλατικῶν ἀγώνων, λόσου τένις, κρίκετ, ἵπποδρομιῶν ἀμειβοδρομιῶν κ.τ.λ.

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Πρὸς εὐκολίαν τῶν πελατῶν ἡμῶν ἀναλαμβάνομεν καὶ τὴν φωτογράφισιν τῶν καταστημάτων ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων αὐτῶν, πρὸς ζιγκογράφισιν διὰ ρεκλάμας καὶ ἀγγελίας.

📩 Ζητήσατε δείγματα καὶ πληροφορίας. Ἀποστέλλονται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτούντι.

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΦΥΣΕΩΣ."

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. 101

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Χρησιμωτάτην στατιστικὴν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ὁ φιλοπονώτατος ὑπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Γ. Χ. Βλάσσης περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι κτηνοτροφίας. Εἶνε τὸ ἔργον σύνοψις ἄλλης διεσποδικῆς στατιστικῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. τὴν ὁποῖαν ἐβράδευσε μὲν ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπεία τῷ 1903 ἐν τῇ διεθνεί ἐκθέσει Ἀθηνῶν, ἐκήρυξε δὲ ἡ Βουλὴ ὡς ἐθνικῆς ὠφελείας ἐργασίαν καὶ ἐψήφισεν ἐξακισχίλιας δραχμάς πρὸς ἐκτύπωσιν αὐτῆς.

Ἐξάγεται δὲ, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ κτηνοτροφικῇ κλίμακι τῆς Εὐρώπης ἔρχεται 18ῃ ἐπὶ 22 χωρῶν, μόλις τῆς Νορβηγίας, τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Κρήτης ὑπολειπομένης αὐτῆς, πολὺ δὲ κατωτέρα τυγχάνει τῆς Τουρκίας, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, οἵτινες ἔρχονται 8ῃ 9ῃ καὶ 10ῃ.

Ἄλλ' ἂν ἐν τῇ καθόλου κτηνοτροφικῇ κλίμακι ἡ Ἑλλάς ὑπερτερεῖ τῶν ὄρεινωτάτων καὶ ἥκιστα πρὸς κτηνοτροφίαν ἐπιτηδείων Νορβηγίας, Μαυροβουνίου καὶ Κρήτης, ὡς πρὸς τὴν σκόμιον καὶ χρῆσιμον τῆς κτηνοτροφίας τῆς ὄψιν τυγχάνει ἀξίαν οἴκτου. Περὶ τὰ 5,000,000 δραχμῶν κατ' ἔτος πληρώνει ἡ Ἑλλάς διὰ κτήνη εἰς τὸ ἔξωτερικὸν περιπλέον τῶν ὄσων εἰσπράττει δι' ἐξαγωγῆς τοιοῦτων!

~~~~~

ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ
~~~~~

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ

Διακρινόμενον οὐ μόνον διὰ τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν κομψότητα, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν βαρυσήμαντον σπουδαιότητα τοῦ περιεχομένου του ἐξεδόθη εἰς ὀγκώδη τόμον τὸ δεύτερον ἤδη τὸ ἐθνικώτατον ἔργον, ὅπερ διὰ τῶν ἐξῶν αὐτοῦ δημοσιευμάτων ἐξετάζον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὰ τοῦ Παναγίου Τάφου, προτείνει τὰ μέσα τῆς σωτηρίας καὶ ἐξασφαλίσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως πανελληνίου κέντρου.

Ἡ γενικὴ καὶ πάγκοινος ἐκτίμησις καὶ ἐπιδοκιμασία τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ πολυτίμου τούτου ἐθνικοῦ βιβλίου, συμπληροῦται ἤδη ἐν τῇ ἱκανοποιήσει τῶν προσδοκίων διὰ τῆς νέας ἐκδόσεως, ἣτις πληρεστέρα τῆς πρώτης καὶ κατ' ὄγκον καὶ κατὰ ποιὸν ἀναδεικνύει τὸ πολυτίμον ἔργον ἀξίον πάσης ὑποστηρίξεως καὶ πανελληνίου ἐνισχύσεως.

Ἡ ἐκδοσις αὐτῆ, γενομένη ἐπιμελεῖα καὶ ἐνεργείᾳ τῶν κ. κ. Μανιάκη καὶ Χ. Ἡλιοπούλου διακρίνεται οὖν τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ τὴν πληθύν τῶν εἰκόνων καὶ τὴν περιγραφὴν τῆς Παλαιστίνης μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἱερῶν προσκυνημάτων.

Τιμαὶ διὰ τὸ ἔσ. δρ. 6 δεδεμένον δὲ πολυτελῶς δρ. 8, ἐν δὲ τῷ ἔξωτ. φρ. χρ. 6 καὶ δεδεμ. φρ. χρ. 8.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποταθῶσι καὶ ἡμῖν.

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν των, εὐαρεστούμενοι, νὰ ἀποσταίλωσι ταύτην, ἵνα τοὺς ἐφοδιάσωμεν διὰ σχετικῆς ἀποδείξεως

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΡΑΠΕΖΑ Π Ν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΣΑ ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΝΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΦΡ. 625.000

*Ἐδρα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Ὑποκαταστήματα ἐν Κάϊρω καὶ Μινία. — Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Σουδάν.

Ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν πρᾶξιν. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχείρῳ γραμμάτων καὶ γραμματίων. Ἐκτελεῖ τινι χρηματικῶν ἐντολῶν ἐπὶ ἀπλῇ μετσίᾳ. Ἀναλαμβάνει τὴν εἰσπραξίν συνθηκῶν καὶ γραμματίων. Δέχεται ἐπίτοκους καταθέσεις. Πωλεῖ καὶ ἀγοράζει λα. χεῖροφόρους ἐγγυημένους παρὰ τῶν κυβερνήσεων τοῖς μετρητοῖς Πωλεῖ ἐπὶ πιστώσει διὰ μινικίων ὀσέων τὰς ἀσφαλεστέρας Λαχειοφόρους Ὁμολογίας εἰς τὰς συμπερωτέρας τιμὰς, ἣτοι: Κτηματικῆς Τραπεζῆς Credit Foncier Αἰγύπτου 3ο 3ο Κτηματικῆς Πιστώσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος 24 1ο 3ο 1904. Ἐπίσης Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 3 ο 3ο 1880. Ὁθωμανικῶν σιδηροδρομῶν Ἀνατολικῆς Ρωμανίας, Διώρυγος Παναμᾶ ἠγγυημένους. Ἐκδίδει καὶ προμίστας τοῦ Κρεδὶ Φοναῖ ὀλοκλήρους καὶ εἰς ἐκπτώσει, τιμὰς μὴ ἐπιδοχόμενας συναγωνισμῶν. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας μεγάλας ποσότητας γίνεται ἀνάλογος ἐκπτώσις.

Ἐποκατάστημα ἐν Κάϊρω, Διευθυντῆς Κ. Ἀναστασιάδης, ὑποδιευθυντῆς Ν. Ρίζος, Ἐποκατάστημα ἐν Μινία, Διευθ. κ. Σαρ. Τσάκωνας, ὑποδιευθυνταὶ Κίμων καὶ Σόλων Τσάκωνας.

Ζητοῦνται μετῖται μὲ καλὰς συντάσεις διὰ τὴν ἀγορὰν Ἀλεξανδρείας καὶ διὰ τὸ ὑποκατάστημα ἐν Κάϊρω, γνωρίζοντας καὶ τὴν Ἀραβικὴν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν Ἀλεξανδρείας.

Banque P N ELEFTHERIADES et Co
Alexandrie.

ΜΕΓΑΛΗ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ποικίλων ἀντικειμένων οἰκιακῆς χρῆσεως καὶ κομψοτεχνημάτων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ

8 ΟΔΟΣ ΜΟΣΚΕ ΑΤΑΡΙΝ 8

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου.

Ποικίλα ἀντικείμενα, μετάλλευα, ξύλινα, χάρτινα καὶ ἐκ ποσειδάνης. Κομψοτεχνικὰ ἐπιπλα ἐξ ἔθνου κτλ. Τρέξατε. Τιμαὶ πολὺ συμφέρουσαι.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ εἰς νέος ἡλικίας 19-26 ἐτῶν σχετικῶς ἐγγράμματος διὰ γραφεῖον καὶ περιοδεῖαν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ Ἐξωτερικόν.

Μικρὸς παῖς ἡλικίας 10-16 ἐτῶν, δι' ἐργασίας γραφεῖου καὶ οἰκίας, εὖθι καὶ νὰ διακίτται, ἐν Ἀθῆναις.

Καὶ μικρὰ παιδαγωγός, ἔστω καὶ ἄνευ διπλώματος ἡλικίας 16-24 ἐτῶν, νὰ γνωρίζῃ καὶ ὀλίγον τὴν Γαλλικὴν διὰ θέσιν παρὰ τινι οἰκογενείᾳ ἐν Ρωμανίᾳ.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Φύσεως.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

100. Μαγική εικών.

Ἡ μήτηρ θαυμάζει τὴν εἰκόνα τῆς θυγατρὸς τῆς ἀλλὰ δὲν βλέπει καὶ τὸν καλλιτέχνην.

Τίς δύναται νὰ εὖσθῃ ποῦ αὐτὸς κρυπτεται; Καὶ ποίας σχολῆς εἶναι;

101. Πυραμίδας

- † Οἱ σταυροὶ εἶναι πέλις τῆς Ἑλλάδος
† Ἄρθρον
† Ἀπόστολος ΙΧ
† Ἐθνικός εὐεργέτης
† Ἐκ τῆς Β. Οἰκογενείας

102 Γρῆφος

Ὁς Μ2 σὺν Ἐαμέλης

103 Γρῆφος

Τι ἡ κόμη ἰ Δημο

104 Λεπποσύμφωνον

. ε α ι ε ε ο .

104 Φωνηεντάληπτον

. θ . . . σ . . ν . . ν . . ν

106 Λείψμα (Ἐκ τοῦ Ρομανικοῦ)

Στῆ θίλσσο εἶμαι Σ-ῆ Θράκη κατοικῶ,
στῆ λίυνη δὲν εἶμαι, τὴν Ἡπειρον μισῶ,
Στας Ἀθήνας με βρῖσκη, Ὁ θνήσκων με ἔχει,
σὸν Περεά με χάνης, ὁ ζῶν ὅμως ἔχι.

Τώρα φίλε θά με εὔρης
εἰς τὸ μέγα λεϊκὸν
εἰς τὸ τοῦ Σακελλαρίου
τὸ Ἀλφειοτικόν.

Σ. Ὁ πρῶτος λύτης θά λάβῃ μίαν ὥραν φωτογραφίαν.
Κωνσταντία. Γιαννὴλ Κατζάκος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ: 1886—ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΘΕΙΣΑ ΤΩ: 1905
ΕΤΕΡΟΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Κεφάλαιον δρ. 2.000.000 ὅλοσχερῶς καταβεβλημένων
ΑΘΗΝΑΙ—ΣΟΦΟΚΛΕΙΟΝ

Ἔργασίαι :

Συνάλλαγμα.—Ἐπιταγαὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.—
Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί.—Ἐισπράξεις.—Δάνεια.—Προ-
εξοφλήσεις.—Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς.—
Ταμειυτήριον.—Φύλαξις τίτλων.—Ἀγοραπωλησίαι
χρειαργάφ.ν.—Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.
Γράμμα ἔμπορικόν.
Προμήθειαι: ἔμπορευμάτων.—Ἀντιπροσωπεύει οἰ-
κων.—Πληροφορίαι ἔμπορικαί.

Ν. ΓΚΑΤ & Μ. ΓΑΒΑΛΑΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ

Ὁδὸς Σταδίου—Νομισματοκοπιῶν
ΑΘΗΝΑΙ

Κατασκευάζονται ἐνδυμασίαι κατὰ παραγ-
γελλαν τοῦ τελευταίου συρμοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν-
τέλειαν. Κοπτικὴ καὶ ραπτικὴ λιαν ἐπιμεμελη-
μένη. Ὑφασματα πρόσφατα καὶ τῆς ἐποχῆς. Δο-
κιμάσατε.

ΕΞΕΝΔΟΣΧΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΑΝΑΓ. ΜΠΕΛΑΓΑΜΠΑ

Πλατεία Μωχαμὲτ Ἀλή, ἔναντι Μικτῶν Δικαστηρίων.
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

Εὐρίσκεται εἰς καλλίστην κεντρικὴν θέσιν τῆς
πόλεως. Δωμάτια καθαρὰ καὶ εὐήλια. Καθαρι-
ότης καὶ ὑπηρεσία μοναδική.

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ

Α. Σ. Μ. Κάϊρον. Ζητούμενα φύλλα οἷς ἐστά-
λησαν.—Γ. Τ. Μανσούραν. Δελτάριον ἐλήφθη.
Θά σὰς ἀποστέλλεται τὸ περιοδικὸν μας ὡς γράφετε.
Γ. Φ. Ὁδησσόν. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλή-
φθη. Ἐυχριστούμεν.—Γ. Γ. Α. Πετρούπο-
λιν. Ἐπιστολὴ σας καὶ ὑπόλοιπον ἐλήφθη. Ἐυχρι-
στοῦμεν.—Δ. Π. Κωνσταντιν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη.
Ἀπνηντήσαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Γ.Κ.
Ὁδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀναμένομεν συν-
τόμως καὶ ποτέλεσμα λοιπῶν.—Κ.Β.Μ. Πιτέστι.
Συνδρομὴ ἐλήφθη. Γαχυδρ. γράφομεν καὶ στέλλομεν
ἀποδείξει.—Χ.Α. Νοβοροσίσκ. Ἐπιστολὴ μετὰ
συνδρομῆς ἐλήφθη. Ἐυχριστούμεν, γράφομεν.—Χρ.
Δ. Ὁδησσόν. Ἐπιστολάρειν ἐλήφθη. Ἀπνηντή-
σαμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Δ. Γ. Πέρα.
Μετ' ἀτορίας ἀνέγνωμεν ἐπιστολήν σας. Φύλλα οἷς
στέλλονται. Γράφομεν καὶ στέλλομεν ἕτερα.—Ν.Σ.Π.
Ἀδριανούπολιν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἀ-
πνηντήσαμεν.—Ν. Β. Ζήμνιτσαν. Δελτάριον ἐλή-
φθησαν. Παραγγελία σας προσεχῶς στέλλεται.—Β.
Π. Ὁδησσόν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθη-
σα. Ἀπνηντήσαμεν. Ἐυχριστούμεν.—J. J. Ungvar.
Ἀπορούμεν μετὰ ἀναβολάς. Παρακκλοῦμεν τελειώ-
σῃ αὐτῇ ἡ ὑπόθεσις.—Π. Σ. Πάτρας. Δελτάριον ἐ-
λήφθη. Ἐχει καλῶς.—Ἐυχριστούμεν.—Δ. Κ. Ε.
Naroli. Φάκελλος μετὰ δελτάρια ἐλήφθη. Ἐυχριστοῦ-
μεν πολὺ.—Ἰω. Β. Δάρισσαν. Βραχεῖα ἐλήφθη.
Ἐυχριστούμεν. Ἀναμένομεν.—Μ. Π. Κωνσταν-
τσαν. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας. Ἐυχριστούμεν.—
Δ. Κ. Κωνσταντσαν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Ἐυχρι-
στοῦμεν. Γράφομεν. Φροντίσατε καὶ περὶ λοιπῶν.
Ἦδη ἐλάβομεν καὶ ἐπιστολήν με ἀνίγματα. Ἐυχρι-
στοῦμεν. Φροντίσατε.—Ποίησις θά γίνῃ. Ν. Κ. Νι-
σκι-Δνιεπρόβσκ. Φάκελλος μετὰ περιεχομένον
ἐλήφθη. Ἐυχριστούμεν.—Π. Χ. Σ. Βαθύ. Ἐπι-
στολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Ἐυχριστούμεν.—
Π. Ν. Παρισίους. Ἀναμένομεν παραγγελίαν μας
ἐργαλείων, ἐκ Γερμανίας. Οὐδεμίαν ἀπάντησιν σας.—
Δ. Λ. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Απορούμεν
διὰ τόμους. Ἐρωτήσατε καὶ φαρμακοποιόν. Ἐνερ-
γεῖτε δραστηρίως.